

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วน

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกระบวนการกำหนดทิศทาง การพัฒนาในอนาคต โดยกำหนดความต้องการและแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายบนพื้นฐานของการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหา และความต้องการของชุมชน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย โดยสามารถแก้ปัญหา และสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างครอบคลุม

ในการจัดยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลขึ้น นอกจากการคำนึงถึงอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว ยังคำนึงถึงความสอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนาประเทศ และการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันที่มีผลต่อการพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลขึ้น เพื่อยกระดับขีดความสามารถขององค์กรในการบริหารราชการท้องถิ่น ควบคู่กับการสร้างสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยทิศทางการพัฒนาในระดับต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับกรอบแนวคิดในการวางแผนพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลขึ้น

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2560 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2560 คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่าง ๆ รวม 6 คณะ อันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

/ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี...

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน สรุปลย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ**

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

/ด้วยการพัฒนา...

“ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็น ปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความ เจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสาน สอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระ ของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็น จะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุก ภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อ ถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความ เข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการ แข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาค และเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของ ประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของ ประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ ทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

เป้าประสงค์สำคัญ 30 ลำดับแรก จัดกลุ่มตาม ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (1) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (3) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (4) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

- (5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (4) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

/3) ยุทธศาสตร์...

3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (3) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
- (4) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (5) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี
- (6) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ
- (7) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและ

ทรัพยากรมนุษย์

พัฒนาประเทศ

4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (1) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การ

พึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม

- (1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (2) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (3) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (4) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (5) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (6) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

ภาครัฐ

- (1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (3) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (4) ภาครัฐมีความทันสมัย

(5) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(6) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(7) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่

จำเป็น

(8) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดย

เสมอภาค

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับปัจจุบัน)

1.2.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9-11 เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทารายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

1) ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

(1) หลักการ

(2) จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 12

(3) ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

2) การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

(1) สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

(2) สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

/3) วัตถุประสงค์...

3) วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

- (1) วัตถุประสงค์
- (2) เป้าหมายรวม

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมี 6 ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

- (1) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- (2) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- (3) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- (4) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- (5) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน
- (6) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- (7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- (8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- (9) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- (10) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

5) การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 สู่การปฏิบัติ

- (1) หลักการ
- (2) แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12
- (3) การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1.2.2 กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

องค์การบริหารส่วนตำบลชึบ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ที่ออกมาเพื่อเพิ่มความต่อเนื่องและเพิ่มความทันสมัย เนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) จะสิ้นสุดลงในปีงบประมาณ พ.ศ.2564 และการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 อยู่ระหว่างการร่วมสร้างแผนฯ โดยมุ่งพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-added Economy)
- 2) ด้านสังคมแห่งโอกาส และความเสมอภาค (High Opportunity Society)
- 3) ด้านชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-friendly Living)
- 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation)

1. เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
High Value-added Economy

- 1. เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง: เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยี
- 2. การท่องเที่ยวเป็นคุณค่าและความยั่งยืน: กิจกรรมหลากหลายกระจายรายได้ใส่ใจสิ่งแวดล้อม
- 3. ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า: สร้างศักยภาพการผลิตและส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า

3. วิถีชีวิตที่ยั่งยืน
Eco-friendly Living

- 4. การแพทย์และสุขภาพครบวงจร: ยกระดับการแพทย์ให้ทันสมัย ก้าวถึงเป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพมูลค่าสูง
- 5. ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์ของภูมิภาค: โครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกเชื่อมโยงกับภูมิภาคอย่างไร้รอยต่อ
- 6. อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัล: ส่งเสริมการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย บริการดิจิทัลและดิจิทัลคอนเทนต์เติบโตรวดเร็ว
- 10. เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ: ของเสียถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์และพัฒนาพลังงานหมุนเวียนเป็นแหล่งพลังงานหลัก
- 11. ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ: ใช้มาตรการเชิงพื้นที่และเทคโนโลยี ในการรับมือภัยธรรมชาติ

2. สังคมแห่งโอกาส และความเสมอภาค
High Opportunity Society

- 7. SMEs วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมเติบโตอย่างต่อเนื่อง: เสริมสร้างศักยภาพสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและตลาดสมัยใหม่
- 8. พื้นที่และเมืองมีความเจริญทันสมัย และน่าอยู่: ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม
- 9. ความยากจนข้ามรุ่นลดลงและได้รับควบคุมครองทางสังคมเพียงพอ: ประชาชนสามารถยับยั้งสถานะและได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างเหมาะสม

4. ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ
Key Enablers for Thailand's Transformation

- 12. กำลังคนมีสมรรถนะสูง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต: ระบบการศึกษาและพัฒนาฝีมือแรงงานมีคุณภาพ คนทุกช่วงวัยมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 13. ภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง: ภาครัฐทันสมัย มีประสิทธิภาพ

เมื่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ประกาศใช้ จึงจะได้ดำเนินการ ทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2571-2575) ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ต่อไป

1.3 ไทยแลนด์ 4.0 (THAILAND 4.0)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ 4.0 โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้าน เทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่ เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และ บริการที่มีมูลค่าสูง โดยรายละเอียดไทยแลนด์ 4.0 มีดังนี้

Thailand 4.0

รายได้เฉลี่ยเดิมของคนไทย 2558

203,306 บาทต่อปี

อันดับอาเซียน 04

อันดับโลก 82

Source : Office of National Economic and Social Development Board, 15 August 2016

ถึงเวลาที่เรากำลังต้องเปลี่ยน

ทำมากได้น้อย → ทำน้อยได้มาก

ยกขีดความสามารถใน 4 กลุ่มเป้าหมาย

- เกษตรแบบดั้งเดิม → เกษตรสมัยใหม่
- SMEs เดิม → Smart SMEs และ Startups
- บริการมูลค่าต่ำ → บริการมูลค่าสูง
- แรงงานทักษะต่ำ → แรงงานมีความรู้

เปลี่ยนความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ : ความหลากหลายทางชีวภาพ และ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม

สู่ความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน : ด้วยนวัตกรรม และ ความคิดสร้างสรรค์

1 กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ

2 กลุ่มสาธารณสุข และเทคโนโลยีการแพทย์

3 กลุ่มหุ่นยนต์อัจฉริยะ: และระบบเครื่องกล อิเล็กทรอนิกส์ควบคุม

4 กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยี และอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อ

5 กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรมและบริการ ที่มีมูลค่าสูง

รวมพลังประชารัฐ
มหาวิทยาลัย ภาคเอกชน ภาคการเงิน
เครือข่ายจากต่างประเทศ สถาบันวิจัย

โดยมีภาครัฐคอยสนับสนุน

ประเทศไทยในอดีต

ประเทศไทย 1.0 สังคมเกษตรกรรม

ประเทศไทย 2.0 มุ่งเน้นอุตสาหกรรมเบา

ประเทศไทย 3.0 มุ่งสู่อุตสาหกรรมที่มี ความซับซ้อนมากขึ้น

ทำให้ประเทศไทยติดอยู่ในกับดัก
ประเทศรายได้ปานกลาง, ความเหลื่อมล้ำ, ความไม่สมดุล

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย ได้ลดระดับลง
จาก 7-8% เหลือเพียง 3-4%

4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิจ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิจ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

1.4 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เนื่องด้วยแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการจัดทำแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ระหว่างการจัดทำของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังนี้

1. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 (อุดรธานี หนองคาย เลย หนองบัวลำภู บึงกาฬ)
2. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร)
3. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด)
4. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)
5. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (อุบลราชธานี ยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ)

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.2571–2575) ประกอบด้วย

1. ยุทธศาสตร์บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
2. ยุทธศาสตร์แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
3. ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ
5. ยุทธศาสตร์ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค
6. ยุทธศาสตร์พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

➔ **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด**

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้จัดทำโครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) โดยมีมหาวิทยาลัยขอนแก่นหรือศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ROC) เป็นที่ปรึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นได้วิเคราะห์ และจัดทำภาพอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยมีวิสัยทัศน์ คือ

“ ศูนย์กลางโลจิสติกส์ การค้า การลงทุน เกษตร อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว และการบริการในระดับสากล ”

มีประเด็นยุทธศาสตร์ จำนวน 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ เพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนทั้งในภาคประเทศ และต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและยกระดับนวัตกรรมแปรรูปการผลิตที่เอื้อต่อการตลาดด้านเกษตรและอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับการลงทุนการผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม กีฬานันทนาการ และเชนิเวศน์สู่มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั่วถึงและมีภูมิคุ้มกันที่ดีอย่างยั่งยืนเพื่อสุขภาวะที่ดีของคนในกลุ่มจังหวัดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สรุปข้อมูลแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Positio)

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี

จากโครงสร้างเศรษฐกิจในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2562 มีเศรษฐกิจที่สำคัญ 3 ลำดับแรก โดยมีภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ 21 รองลงมาเป็นภาคเกษตรกรรม มีสัดส่วนร้อยละ 18 และภาคการค้าร้อยละ 14 มีพื้นที่การเกษตรร้อยละ 69 ของพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงานร้อยละ 65.82 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีศักยภาพทางการเกษตรที่โดดเด่น ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย โคเนื้อ โคนม ไก่ แพะ แกะ มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งท่องเที่ยวธรรมชาติ นิเวศอารยธรรม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และกีฬา มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมรดกโลก เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ และในขณะเดียวกันก็มีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ สัดส่วนคนยากจน ร้อยละ 9.5 รายได้เฉลี่ยครัวเรือน/ปี 244,716 บาท หนี้สินเฉลี่ยครัวเรือน/ปี 212,163.80 บาท มีความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gino coefficient) สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ จึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาโดยมีแนวคิดการพัฒนา ดังนี้

1. การเพิ่มประสิทธิภาพภาคการผลิตให้เป็นมาตรฐานปลอดภัย และพัฒนาจนถึงขั้นมาตรฐานอินทรีย์ ในภาคการเกษตรทั้งพืชและสัตว์ โดยมีการนำนวัตกรรมในพื้นที่มาช่วยให้เกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer) ให้มีการสืบทอดภูมิปัญญาดั้งเดิมให้คงอยู่ด้วยการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

2. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ ทั้งนี้เพื่อการอุปโภคบริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอตลอดปี โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำให้อยู่ในพื้นที่หรือการขยายพื้นที่รับน้ำ การกระจายน้ำไปยังพื้นที่

3. ส่งเสริมการแปรรูปของสินค้าให้มากขึ้นในพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแบบครบวงจรในพื้นที่ โดยพัฒนาช่วงกลางทางและปลายทางให้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจที่กำหนดให้กลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดนครราชสีมาให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร

4. ส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างโอกาสในการสร้างรายได้จากภาคการเกษตร และนอกภาคเกษตร โดยเชื่อมโยงสินค้าชุมชนกับการท่องเที่ยว

5. สร้างมูลค่าเพิ่มในสาขาการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ทั้งทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว การใช้ประโยชน์จากระบบ Logistic ที่รัฐบาลไว้วางรากฐานไว้ให้ การสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างการตลาดให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับทางมายังกลุ่มจังหวัด

6. การพัฒนาสังคมให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะผู้สูงอายุให้ได้รับการดูแล มีศักยภาพ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น หรือสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามศักยภาพ รวมทั้งการรักษาภูมิปัญญาของผู้สูงอายุเพื่อให้สืบทอดไปยังรุ่นลูกหลาน และการเพิ่มศักยภาพของเด็ก เพื่อให้สังคมมีคุณภาพและสามารถดูแลตนเองได้ในอนาคต

**ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
การค้าชายแดน และสังคมเป็นสุข**

พันธกิจ (Mission)

- 1) การส่งเสริมการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน
- 2) ส่งเสริมการผลิตสินค้าปศุสัตว์ให้มีมาตรฐานแบบครบวงจร
- 3) ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 4) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำ ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำการ

เกษตรกรรม

5) ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างปลอดภัยและได้มาตรฐาน พัฒนาสินค้าและบริการให้ได้รับความนิยมและบริหารจัดการให้มีศักยภาพ

- 6) ส่งเสริมและพัฒนากิจการการลงทุนและการค้าชายแดน
- 7) ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
- 8) ส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคมสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืน

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายของการพัฒนากลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัดเป้าหมายการ พัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2571-2575
1. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดแบบปริมาณลูกโซ่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ) ฐานข้อมูลจากสภาพพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี 2562 = 329,212 ล้านบาท	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2 (ค่าเฉลี่ย 5 ปี)
2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ) ฐานข้อมูลจาก สำนักงานการท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดในกลุ่ม จังหวัด ปี 2563 เฉพาะรายได้จากผู้มา เยี่ยมมาเยือนชาวไทย = 16,646.76 ล้านบาท	1	1.25	1.50	1.75	2.00	1.50 (ค่าเฉลี่ย 5 ปี)
3. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ) ฐานข้อมูลจากสำนักงานพาณิชย์จังหวัด บุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์ ปี 2563 = 17,137.06 ล้านบาท	3	3	3	3	3	3 (ค่าเฉลี่ย 5 ปี)
4.มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ เพิ่มขึ้น (ร้อยละ) ฐานข้อมูลจาก สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดในกลุ่ม จังหวัด ปี 2563 = 5,267.06 ล้านบาท	1.00	1.25	1.50	1.75	2.00	1.50 (ค่าเฉลี่ย 5 ปี)
5. สัดส่วนคนยากจนลดลง (ร้อยละ) ฐานข้อมูลจากสภาพพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ปี 2562 = 9.5	0.5	1.0	1.5	2.0	2.5	1.50 (ค่าเฉลี่ย 5 ปี)

ประเด็นการพัฒนา

1) การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรกรอุตสาหกรรมครบวงจร

วัตถุประสงค์

เป็นศูนย์กลางการด้านเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร แนวทางการพัฒนา
แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

1. ยกกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
2. ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
3. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย (มาตรฐานปลอดภัยอินทรีย์) ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตาม
แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

2. ส่งเสริมการทำตลาดและช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตร

3. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเพื่อการเกษตร ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

4. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการใช้ประโยชน์ ในทางอาหาร
และสมุนไพร

5. เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาสุขภาพสัตว์ เพื่อรองรับโรคอุบัติใหม่
6. ส่งเสริมการผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก
7. การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ที่มีมาตรฐานและปลอดภัย
8. การส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงครบวงจร

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

1. ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย (มาตรฐานปลอดภัยอินทรีย์) ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตาม
แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

1. การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
2. ยกกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
3. การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นป้องกันและรักษาโรคระบาดอุบัติใหม่
4. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรคอุบัติใหม่ในพืชและสัตว์

2) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การค้าชายแดน และผลิตภัณฑ์ใหม่
วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้การท่องเที่ยว สินค้าและบริการ มีคุณภาพ ความสะดวก ปลอดภัยและได้มาตรฐาน
2. เพื่อเพิ่มรายได้ให้ผู้ประกอบการและเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวและการค้าชายแดน
3. เพื่อให้กลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาด้านท่องเที่ยวและด้านการค้า การลงทุน การค้าชายแดน

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. ส่งเสริมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในรูปแบบวิถีใหม่
2. ส่งเสริมนวัตกรรมการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์และการตลาด

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

1. พัฒนาบุคลากรเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว เชื่อมโยงบริการท่องเที่ยวโดยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและการเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม
3. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและได้รับมาตรฐาน

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

พัฒนาองค์ความรู้การบริหารภาวะวิกฤติ และสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก (การค้า)

ส่งเสริมและพัฒนาการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน

แนวทางการพัฒนา ด้านผลิตภัณฑ์ใหม่

ส่งเสริมการค้าผลิตภัณฑ์ผ้าไหม

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. พัฒนาศักยภาพผู้ผลิตใหม่และผลิตภัณฑ์จากใหม่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
2. พัฒนาและส่งเสริมการผลิตใหม่แบบอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

1. พัฒนานวัตกรรมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่แบบครบวงจร
2. ส่งเสริมการสืบสานภูมิปัญญาวัฒนธรรมใหม่
3. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่หัตถกรรมพื้นบ้านให้มีความร่วมสมัย มีคุณภาพและมาตรฐาน

รองรับ

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

พัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ใหม่ผ่านสื่อบุคคล ทุกช่วงวัย

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ ได้นำข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งเป็นข้อมูลสภาพทั่วไปในหลายด้าน โดยมีข้อมูลบ่งชี้ที่สำคัญ ผลการพัฒนาช่วงครึ่งแผนพัฒนาที่ผ่านมา การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาความต้องการของประชาชน ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์อาเซียน ข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดของ สศช. และการประเมินสถานะแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของจังหวัด การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด เมื่อนำข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวแล้วข้างต้นมาวิเคราะห์ร่วมแล้ว จึงได้มีการจัดประชุมหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคในจังหวัดชัยภูมิ ส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน ชุมชน เพื่อระดมความคิดเห็นในการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิและได้มีความคิดเห็นร่วมกัน ในการกำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์หลัก ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์แนวทางการพัฒนา ดังนี้

2.2 เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

“เศรษฐกิจก้าวหน้า สังคมและสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพอย่างยั่งยืน”

2.3 ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- (1) อัตราการขยายตัวของ GPP เพิ่มขึ้น
- (2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตร
- (3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว
- (4) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
- (5) อัตราการเพิ่มของพื้นที่ป่าไม้
- (6) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- (7) ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่

2.4 ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและกระจายอย่างเหมาะสม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวม
2. อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
3. รายได้ของครัวเรือนที่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมอาชีพและรายได้แก่ประชาชน
2. การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและบริการ
3. การส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตรและบริการ
4. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิตและบริการ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การบริหารจัดการการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์

1. สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
2. สถานที่ท่องเที่ยวมีความสมบูรณ์และมีมาตรฐาน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการการท่องเที่ยว
3. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
4. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ
2. พัฒนาและยกระดับบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
3. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

วัตถุประสงค์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์และสมดุลกับการพัฒนา

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืน
2. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม
3. ระดับความสำเร็จในการผลิตและการบริหารจัดการพลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นอย่างมีส่วนร่วม
4. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการภัยพิบัติที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ

แนวทางการพัฒนา

1. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วม
3. การรับมือสาธารณภัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตให้มั่นคง

วัตถุประสงค์

ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ มั่นคง และปลอดภัย

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้
2. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทุกระดับเพิ่มขึ้น
3. ร้อยละของนักเรียนนักศึกษาที่มีงานทำหลังจบการศึกษา
4. สัดส่วนคนจนด้านรายจ่าย
5. ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่
6. ร้อยละของจำนวนประชาชนที่ได้รับภูมิคุ้มกันทางด้านสาธารณสุข
7. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานบริการด้านสาธารณสุขที่ได้รับการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม
3. การพัฒนาความมั่นคงและความปลอดภัยของสังคม
4. การป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟูเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากโรคระบาด

เศรษฐกิจก้าวหน้า สังคมและสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

- (1) อัตราการขยายตัวของ GPP เพิ่มขึ้น
- (2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตร
- (3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว
- (4) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
- (5) อัตราการเพิ่มของพื้นที่ป่าไม้
- (6) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- (7) ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่

(1.4.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม แหล่งผลิตอาหาร พลังงานทดแทนสำคัญ และเป็นสังคมที่มีคุณภาพ”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
3. พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถภาคการเกษตรและปศุสัตว์
4. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
5. ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและรองรับการเจริญเติบโตของจังหวัด
7. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์หลัก

1. เด็ก เยาวชน และประชาชนของจังหวัดชัยภูมิได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
2. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า
3. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
4. เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น
5. การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้น
6. เป็นแหล่งสร้างพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
7. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
8. มีระบบโลจิสติกส์ที่รองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและเชื่อมโยงประเทศสู่

ประชาคมอาเซียน

9. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
10. มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. เด็ก เยาวชน และประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ และพัฒนาการกีฬาไปสู่ระดับอาชีพ
2. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 1.1 สร้างเสริมความเป็นเลิศทางการศึกษาที่เทียบเคียงระดับประเทศ

แนวทาง

1.1.1 ส่งเสริมให้สถานศึกษามีขีดความสามารถสูงในทุกด้าน เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความโดดเด่นและเป็นเลิศเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าประสงค์

1.1.2 ส่งเสริมการศึกษาให้เป็นโรงเรียนต้นแบบความเป็นเลิศให้กับสถานศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ

1.1.3 สนับสนุนการแข่งขันทางวิชาการในระดับชาติและนานาชาติ

1.1.4 จัดสรรทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนและนักศึกษาที่มีความสามารถสูงได้มีโอกาสศึกษาต่อ และกลับมาร่วมพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

1.1.5 สนับสนุนสถานศึกษาให้เป็นศูนย์เรียนรู้ในเชิงนวัตกรรมทุกสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของชนบท พร้อมตั้งกองทุนการศึกษาเด็กและเยาวชน

มาตรการที่ 1.2 สร้างแรงจูงใจให้ครูดี ครูเก่ง มาร่วมจัดการเรียนการสอนที่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้นและส่งเสริมขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน

แนวทาง

1.2.1 สนับสนุนการจัดสวัสดิการให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรที่มีความโดดเด่นให้มาปฏิบัติงานด้านการศึกษาที่จังหวัดชัยภูมิ

1.2.2 ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้สามารถพัฒนาตนเองด้านการศึกษา

1.2.3 สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เปิดโลกทัศน์อาเซียนเพื่อนำมาถ่ายทอดให้แก่เยาวชนจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 1.3 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ (ICT) ในการเชื่อมโยงการจัดการด้านการศึกษา คุณภาพชีวิต และทุก ๆ ด้านของประชาชนในจังหวัด

แนวทาง

1.3.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศให้สามารถรองรับการจัดการเรียนรู้ในทุกพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถเชื่อมโยงครูที่มีศักยภาพในการสอนสู่ผู้เรียนและผู้ปกครองอย่างเป็นระบบผ่านโครงการ Asean School On-line โดยจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเพื่อก้าวสู่อาเซียนและมีโอกาสเข้าถึงทุกช่วงชั้นเรียน

1.3.2 ส่งเสริมการนำอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และระบบ WIFI มาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานในหน่วยงานและสถานศึกษา

1.3.3 จัดหาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับสถานศึกษา เพื่อสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีขีดความสามารถแตกต่างกัน

1.3.4 พัฒนาครูและผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน

1.3.5 สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความพร้อมทั้งด้านเครื่องมือและบุคลากรรองรับการผลิตสื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในระบบห้องเรียนและการเรียนรู้ตามอัธยาศัยของจังหวัดชัยภูมิ

1.3.6 พัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน โดยการนำระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศมาประยุกต์ใช้

1.3.7 ส่งเสริมและสนับสนุนนวัตกรรมและเทคโนโลยีจากเมืองต้นแบบ มาประยุกต์ใช้ในจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งจะยกระดับ เพิ่มประสิทธิภาพ เปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการหน่วยงาน โดยเฉพาะด้านการศึกษา คุณภาพชีวิตและในทุก ๆ ด้าน ของประชาชนในจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทาง

1.4.1 ปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนโดยให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษานำความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น มาสร้างองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน

1.4.3 สร้างเวทีวิชาการเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถและการแข่งขันให้กับนักเรียนและเยาวชนในพื้นที่ทุกระดับ

1.4.4 ส่งเสริมให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน พัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการเรียนการสอนในชั้นเรียนกับปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน

1.4.5 จัดให้มีพื้นที่ภายในสถานศึกษาที่เน้นการใช้ภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้วัฒนธรรม

1.4.6 พัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรการที่ 1.5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้านในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทาง

1.5.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการยกระดับศิลปวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของ “วิถีชุมชนชาวชัยภูมิ” โดยบูรณาการกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1.5.2 การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการนำศิลปวัฒนธรรมของชาวชัยภูมิมาบูรณาการ

1.5.3 ส่งเสริมผู้นำชุมชนในการเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในวาระและโอกาสต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

1.5.4 สร้างและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรมที่ทันสมัยและสอดคล้องกับวิถีการเรียนรู้ของประชาชน

มาตรการที่ 1.6 ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่น

แนวทาง

1.6.1 ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

1.6.2 พัฒนาแรงงานฝีมือให้มีคุณภาพ มีศักยภาพ และมีความพร้อมในการแข่งขันในตลาดแรงงานในระดับประเทศและต่างประเทศ

1.6.3 พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อผลิตช่างฝีมือแรงงานมือ โดยใช้นวัตกรรมที่เข้าถึงระบบเครื่องจักรกลสมัยใหม่

มาตรการที่ 1.7 ส่งเสริมกิจกรรมที่ทำนุบำรุงสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

แนวทาง

1.7.1 เสริมสร้างความสามัคคีปรองดองเพื่อความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.7.2 ส่งเสริมและจัดกิจกรรมที่ทำนุบำรุงสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคพื้นฐานทั่วไปของประชาชนในจังหวัดลดลง
2. รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น
3. ปัญหาด้านยาเสพติดและอาชญากรรมลดลง

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 2.1 ส่งเสริมการแก้ปัญหาสำคัญด้านสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัดชัยภูมิ

แนวทาง

2.1.1 สนับสนุนให้มีการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลรักษาสุขภาพของคนในชุมชนและท้องถิ่น

2.1.2 พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรอาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น รวมถึงสร้างกองทุนส่งเสริมสนับสนุนการทำงานในพื้นที่ชุมชน ของ อสม. ครอบคลุมทุกพื้นที่

2.1.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุขแก่ชุมชนให้มีประสิทธิภาพ

2.1.4 ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น

2.1.5 ส่งเสริมสุขภาพและยกระดับการให้บริการด้านสาธารณสุข ตลอดจนสร้างกลไกเพื่อจัดการสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพในระดับจังหวัด

มาตรการที่ 2.2 ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

แนวทาง

2.2.1 ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพทางการตลาดโดยใช้แนวคิด “การตลาดนำการผลิต”

2.2.2 สร้างภาพลักษณ์และแบรนด์ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดชัยภูมิ เช่น ข้าวหอมดง ผ้าจากใยสับปะรด บรรจุกัญหามาก ผ้าไหม สับปะรด มะม่วง มะขามหวาน หม่า เป็นต้น ให้เป็นผลิตภัณฑ์ของฝากที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิ

2.2.3 สนับสนุนชุมชนในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมีมูลค่าเพิ่ม โดยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของชุมชนหรือต่อยอดจากผลิตภัณฑ์ชุมชนเดิมให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เน้นการสร้าง ความแตกต่าง ความแปลกใหม่ และตรงตามความต้องการของผู้บริโภค พัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้มีความน่าสนใจ

2.2.4 สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน การสร้างเอกลักษณ์ในการผลิตสินค้าของชุมชนและท้องถิ่น เพิ่มการประชาสัมพันธ์สินค้าให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

/2.2.5 สนับสนุน...

2.2.5 สนับสนุนให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชนใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับการนำองค์ความรู้สมัยใหม่มาใช้ยกระดับมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน

2.2.6 พัฒนาระบบการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยเน้นการลดต้นทุนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์สินค้าด้านการเกษตรของจังหวัดโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.2.7 สร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในเชิงการสร้างสรรค์

2.2.8 พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ทุกระดับตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้ประกอบการแปรรูปและผู้จำหน่าย

2.2.9 ส่งเสริมการเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนแหล่งใหม่ ๆ โดยเน้นการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวของจังหวัด

2.2.10 เสริมสร้างวิสาหกิจชุมชน (SMEs) ให้มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศ

2.2.11 เชื่อมโยงกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาอาชีพของชุมชน

มาตรการที่ 2.3 สร้างชุมชนเข้มแข็ง มีเอกภาพ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่

แนวทาง

2.3.1 ส่งเสริมการดำเนินชีวิตของประชาชนให้เป็นไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.3.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัวของประชาชนในชุมชน

2.3.3 ปรับปรุงและสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับการอยู่อาศัยในชุมชนให้มีคุณภาพ

2.3.4 สร้างความตระหนักในความสำคัญกับผู้สูงอายุในครอบครัวเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์อันเป็นรากฐานของความอบอุ่นของครอบครัว

2.3.5 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.3.6 ส่งเสริมการสร้างสื่อที่เน้นการสร้างสรรค์สังคมและท้องถิ่นในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในท้องถิ่น

2.3.7 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เข้มแข็ง

2.3.8 จัดกิจกรรมเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการดูแลเด็กและเยาวชนเพื่อป้องกันไม่ให้อยู่เกี่ยวกับยาเสพติด และการมีส่วนร่วมเพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดในท้องถิ่น

2.3.9 จัดทำสื่อและจัดกิจกรรมรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

2.3.10 จัดกิจกรรมหรือจัดอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

2.3.11 จัดกิจกรรมในการบำบัด รักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ ติดตาม ดูแลผู้เสพยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติด รวมถึงจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพให้ผู้ผ่านการบำบัด รักษา ฟื้นฟู ผู้เสพยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติด

2.3.12 จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาของจังหวัดให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อการออกกำลังกายของคนในชุมชนและท้องถิ่น เพิ่มกีฬาที่สามารถทำรวมกันได้ เช่น การจัดกิจกรรมแข่งขัน E-Sport ในกลุ่มของเยาวชนที่มีความสนใจและบุคคลทั่วไป

2.3.13 พัฒนาและจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครการกีฬาที่มีความรู้ประจำศูนย์และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม

มาตรการที่ 2.4 ให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมสิทธิสตรีให้มีความเสมอภาค

แนวทาง

2.4.1 จัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลเด็ก เยาวชน คนชรา และคนพิการที่ถูกทอดทิ้ง ชดเชยโอกาสที่จะเข้าถึงทรัพยากรในด้านต่าง ๆ ให้ได้รับโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา และการไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากขบวนการค้ามนุษย์ และความเหลื่อมล้ำทางสังคม

2.4.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกองทุนในการส่งเสริมอาชีพและส่งเสริมสิทธิสตรี สนับสนุนการสร้างงานและนวัตกรรมใหม่ ๆ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่ภาคประชาสังคมได้คิดค้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. สินค้าการเกษตรหลักมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
2. สินค้าการเกษตรที่เป็นความหวังในอนาคตมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
3. รายได้ภาคเกษตรต่อครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น
4. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร/ปศุสัตว์
5. สินค้าแปรรูปทางการเกษตร/ปศุสัตว์ มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
6. ส่งเสริมสินค้าการเกษตรที่ปลอดภัย มีคุณภาพปลอดภัย

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 3.1 ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในพืชหลัก ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง มะพร้าว หมาก และมะม่วง

แนวทาง

3.1.1 ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตต่อไร่ของพืชหลักของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง มะพร้าว หมาก และมะม่วง

3.1.2 ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิตเพื่อการเพิ่มผลผลิต

3.1.3 เร่งรัดการปรับความเชื่อและทัศนคติของเกษตรกรเกี่ยวกับวิธีการเกษตรดั้งเดิมเพื่อให้เกิดการยอมรับในวิธีการทางการเกษตรแบบใหม่ที่ได้ผลมากขึ้น

3.1.4 สรรหาและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐในกลุ่มเจ้าหน้าที่ด้านส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ 3.2 ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่เป็นความหวังในอนาคต ได้แก่ พริก ยางพารา โค เนื้อโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช

แนวทาง

3.2.1 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ได้แก่ โคเนื้อโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช ในชุมชนและพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยดำเนินการในรูปแบบสหกรณ์

3.2.2 ประสานให้เกิดความเชื่อมโยงกับโรงชำแหละโคเนื้อโคราชวากิว ที่มีอยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์

3.2.3 เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐ โดยเฉพาะกลุ่มเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้การแนะนำเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.4 กำหนดพื้นที่ส่งเสริมการปลูกยางพาราให้เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารจัดการเพื่อการเพิ่มมูลค่า

3.2.5 ส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตพืชมาส่งเสริมการผลิตลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้กับพืชอนาคตของจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ พริก และยางพารา

มาตรการที่ 3.3 สร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย

แนวทาง

3.3.1 สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (อาหารปลอดภัย) ที่ตรงกับความต้องการของตลาด โดยเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษาในรูปแบบโครงการ Northeastern Food Valley ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.3.2 สร้างช่องทางการตลาดที่เชื่อมโยงไปสู่ผู้ประกอบการด้านการส่งออกอาหารปลอดภัย

3.3.3 ส่งเสริมการตรวจสอบคุณภาพอาหารปลอดภัยให้ได้ในระดับมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ

3.3.4 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้ตลาดเกิดการยอมรับในคุณภาพอาหารปลอดภัยของจังหวัดชัยภูมิ

3.3.5 สร้างตลาดกลางพืชผลทางการเกษตร ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น
2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น
3. ยกระดับการบริการเพื่อรองรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 4.1 ส่งเสริมและเร่งรัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิให้เป็นรูปธรรม

แนวทาง

4.1.1 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ และแข่งขันได้ ในระดับประเทศ และระดับประชาคมอาเซียนมากขึ้น

4.1.2 สร้างกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เชิงรุกแบบก้าวกระโดด เช่น การประชาสัมพันธ์อัตลักษณ์ที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิ รวมทั้งสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อระดับชาติและนานาชาติ

4.1.3 สร้างเวทีเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้บ่อยครั้งโดยความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ และเอกชน เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ใน 9 เทศกาลสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ เป็นต้น

4.1.4 สนับสนุนการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มาเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์และการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

มาตรการที่ 4.2 ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

แนวทาง

4.2.1 สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานสำคัญในแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้ผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนด้านการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมรองรับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

4.2.2 สร้างกลยุทธ์ในการบริการด้านที่พักอาศัยในพื้นที่ท่องเที่ยวของจังหวัดให้เอื้อต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในทุกพื้นที่

4.2.3 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น และส่วนราชการในการอนุรักษ์และดูแลสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์

4.2.4 ร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในพื้นที่ในการปรับปรุงเส้นทางและพัฒนาภูมิทัศน์ตลอดเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ให้สวยงามและโดดเด่น เพื่อเพิ่มจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง

4.2.5 จัดทำแผนปรับปรุงภูมิทัศน์ตามเส้นทางเข้าสู่แหล่งน้ำใหญ่ที่กำลังจะพัฒนาขึ้นเพื่อให้เป็นถนนสายท่องเที่ยวที่สวยงาม พร้อมมีจุดแวะพักและจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว

4.2.6 เร่งรัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ เช่น พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำบึงสะพาน บึงชีกวิ๊ก ป่าปรังพันปี ฯลฯ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ อาทิ พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำดำบรรพ์และโลกล้านปี อุทยานผักพื้นบ้าน ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง สวนเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น

4.2.7 บูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนและหน่วยงานที่ดูแลป่าไม้ในจังหวัดชัยภูมิในการวางแผนการท่องเที่ยวในวาระต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

4.2.8 ปรับปรุงพื้นที่สวนสาธารณะขนาดใหญ่เพื่อให้บริการประชาชนในการออกมาออกกำลังกาย ออกกำลังกาย และสถานที่ท่องเที่ยว

มาตรการที่ 4.3 ปรับปรุงและพัฒนาชัยภูมิให้น่าอยู่ เกิดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และยังคงความเป็นแหล่งภูมิปัญญาดั้งเดิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

แนวทาง

4.3.1 ปรับปรุงและก่อสร้างสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่ซึ่งบ่งบอกถึงถิ่นกำเนิดรากฐาน และสื่อความหมายถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิให้มีความโดดเด่นยิ่งขึ้น

4.3.2 พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้โดดเด่นเป็นอัตลักษณ์ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรม

4.3.3 จัดให้มีแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะของสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง สินค้าทางวัฒนธรรม และสินค้าอื่น ๆ ที่โดดเด่นของจังหวัด ในรูปแบบที่เป็นถนนคนเดินของจังหวัดชัยภูมิที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ

4.3.4 พัฒนามาตรฐานการบริการนักท่องเที่ยวสู่ระดับสากล มีอาสาสมัครท่องเที่ยวที่ให้บริการข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิให้แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ บุคลากร ทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชน และบุคคลในพื้นที่ มีความรู้ความสามารถ

มาตรการที่ 4.4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเคารพ และศรัทธาต่อเจ้าพ่อพระยาแล

แนวทาง

4.4.1 เสริมสร้างการเชื่อมโยงและสร้างสื่อแสดงถึงเรื่องราวในเอกลักษณ์อันโดดเด่น ของจังหวัดชัยภูมิในแต่ละพื้นที่ และเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์และปรากฏแก่สายตาของประชาชนในประเทศและประชาคมโลก

4.4.2 ส่งเสริมการนำวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนขนบธรรมเนียมและประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่นมาพัฒนาและเสริมสร้างความโดดเด่นในเชิงประจักษ์ เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวในเชิงจิตใจ โดยจัดทำเส้นทางประวัติศาสตร์เจ้าพ่อพระยาแล เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสสัมผัสกับสถานที่จริงตามประวัติศาสตร์ของเจ้าพ่อพระยาแล

4.4.3 ส่งเสริมให้มีหมู่บ้านวิถีชีวิต “ชัยภูมิโบราณ” ที่คงเอกลักษณ์และบรรยากาศของชาวชัยภูมิ ในอดีตที่นักท่องเที่ยวสามารถชื่นชมและสัมผัสได้

4.4.4 ส่งเสริมความโดดเด่นในเรื่องราวตามรอยวิถีเส้นทางเจ้าพ่อพระยาแล เน้นการนำเสนอในเชิงประจักษ์และสามารถสัมผัสได้ในเชิงจิตใจ

มาตรการที่ 4.5 พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้เป็นแหล่งปลูกไม้ดอก ไม้ประดับสำคัญของประเทศ

แนวทาง

4.5.1 ศึกษาศักยภาพด้านการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของจังหวัดชัยภูมิที่เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศในแต่ละพื้นที่

4.5.2 ส่งเสริมการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเป็นอาชีพเสริมของจังหวัดชัยภูมิสู่ตลาดไม้ดอกไม้ประดับระดับประเทศ

4.5.3 ส่งเสริมการสร้างตลาดกลางไม้ดอกไม้ประดับ เพื่อสนับสนุนการนำมาเสริมสร้างภูมิทัศน์ที่สวยงามให้กับจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ รวมถึงเพื่อส่งออกจำหน่ายทั่วประเทศ

4.5.4 ส่งเสริมการตลาดจังหวัดชัยภูมิให้เป็น “เมืองมนต์เสน่ห์ดอกไม้” ของประเทศ

มาตรการที่ 4.6 ส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

4.6.1 วิเคราะห์และปรับปรุงโครงสร้างอัตรากำลังเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจความรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

4.6.2 การพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิ ทั้งบุคลากรของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยว อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

4.6.3 ส่งเสริมความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถสูงขึ้น

4.6.4 ส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว

4.6.5 จัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ชุมชนพึ่งพาตนเองด้านพลังงานทดแทนของชุมชนได้มากขึ้น
2. ท้องถิ่นมีรายได้จากการผลิตและจำหน่ายพลังงานทดแทน
3. ชุมชนให้ความตระหนักและร่วมมือกันใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีคุณค่า
4. การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการเกษตร
5. การนำขยะมาแปรสภาพเป็นพลังงาน
6. การนำรถ EV มาใช้
7. การนำเศษวัสดุจากการเกษตรมาแปรสภาพเป็นพลังงาน
8. การส่งเสริมการปลูกพืชพลังงานเพื่อส่งโรงงานไฟฟ้าชุมชน

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 5.1 ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนสร้างพลังงานเพื่อเศรษฐกิจชุมชน

แนวทาง

5.1.1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือกในท้องถิ่น และชุมชน

5.1.2 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าชุมชน “โรงไฟฟ้าชีวมวล” มาใช้ในชุมชนที่มีความพร้อม เพื่อการพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน และการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านพลังงานในเชิงพาณิชย์

5.1.3 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ ไปใช้ประโยชน์ในการเกษตร เช่น การใช้พลังงานไฟฟ้าในการสนับสนุนการทำงานของระบบการให้น้ำพืชแบบน้ำหยด เป็นต้น

5.1.4 ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนด้านการจัดการพลังงานและร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี เพื่อผลิตบุคลากรด้านพลังงาน มาสนับสนุนการก้าวสู่การเป็นแหล่งพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ

/มาตรการที่ 5.2...

มาตรการที่ 5.2 พัฒนาการบริหารจัดการพืชพลังงานอย่างครบวงจร

แนวทาง

5.2.1 วางแผนและกำหนดพื้นที่สำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงานอย่างชัดเจน

5.2.2 สร้างระบบเชื่อมโยงการนำผลผลิตจากพืชพลังงานจากภาคการผลิตด้านเกษตรไปสู่ภาคการผลิตด้านอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน

5.2.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตพืชพลังงานทดแทนเพื่อให้สามารถวางแผนการพัฒนารวมผลผลิตพืชพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร

5.2.4 ส่งเสริมและให้ความรู้กับชุมชนเกี่ยวกับการนำผลผลิตจากพืชมาใช้เป็นพลังงานทดแทนเพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคครัวเรือน

มาตรการที่ 5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมลงทุนกับภาคเอกชนในการผลิตพลังงาน

ทดแทน

แนวทาง

5.3.1 ส่งเสริมการร่วมลงทุนระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชน แหล่งทุน ภาครัฐและภาคเอกชน ในการผลิตพลังงานทดแทน เช่น การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล เป็นต้น

5.3.2 สร้างความรู้และความเข้าใจแก่ชุมชนเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการผลิตไฟฟ้าของชุมชน เช่น กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลม และกฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานชีวมวล เป็นต้น

มาตรการที่ 5.4 ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

แนวทาง

5.4.1 รณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของพลังงานในการพัฒนาท้องถิ่น และการใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. มีมูลค่าการค้าสูงในเขตการพัฒนาพิเศษของจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 6.1 ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและโลจิสติกส์ในภูมิภาค

แนวทาง

6.1.1 พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน

6.1.2 สนับสนุนการสร้างตลาดศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและกระจายสินค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศในประชาคมอาเซียน

6.1.3 เร่งรัดการสรรหาและพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ให้มีความสามารถสูงในการเข้ามาบริหารจัดการ

6.1.4 จัดระบบบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ และการค้าในเขตการพัฒนาพิเศษให้มีประสิทธิภาพสูง

6.1.5 จัดระดมเครื่องจักรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ ทุกประเภท เข้าไป
ฟื้นฟูและซ่อมแซมถนนเส้นทางในความรับผิดชอบ พร้อมจัดสรรเครื่องจักรกลหนัก

6.1.6 พัฒนาระบบบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับงานโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น

**มาตรการที่ 6.2 สนับสนุนการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบการขนส่งภายในท้องถิ่นให้
เชื่อมต่อกับส่วนกลาง**

แนวทาง

6.2.1 สนับสนุนการพัฒนาถนนภายในชุมชนให้เชื่อมโยงการคมนาคมส่วนกลางเพื่อการขน
ถ่ายสินค้าเกษตรสู่ตลาดกระจายสินค้าส่วนกลาง

6.2.2 สนับสนุนงบประมาณเพื่อซ่อมแซมเส้นทางในแต่ละปีงบประมาณ เพื่อแก้ไขความ
เดือดร้อนของประชาชน

6.2.3 เร่งรัดการสำรวจและตรวจเส้นทาง ตลอดจนจัดลำดับความเสียหาย และแผนการซ่อม
บำรุงรักษาเส้นทางอย่างเป็นระบบเพื่อประกอบการประเมินการซ่อมแซม

6.2.4 เตรียมความพร้อมด้านงบประมาณเพื่อให้เพียงพอในการซ่อมแซม โครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่น

6.2.5 ขอบประมาณจากส่วนกลางเพื่อมาแก้ไขปัญหาระยะสั้นอย่างเร่งด่วน โดยให้ได้เม็ดเงิน
เพียงพอต่อความต้องการในท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
2. ปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น
3. ปัญหาปริมาณขยะชุมชนลดลง

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 7.1 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น

แนวทาง

7.1.1 กำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการวางแผนในการอนุรักษ์และ
ฟื้นฟู

7.1.2 ส่งเสริมให้ชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของชุมชนในรูปแบบของการ
รวมกลุ่มเป็น “ยุวชนรุ่นใหม่วัฒนธรรมรักและหวงแหนป่า”

7.1.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในชุมชนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการดูแลทรัพยากรป่าไม้
อย่างมีคุณภาพ ด้วยความสมดุลและยั่งยืน

7.1.4 ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ อย่างมีคุณภาพและเกิดประโยชน์
สูงสุด

7.1.5 จัดกิจกรรมเพื่อการรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับชุมชนตระหนักในความสำคัญของป่าไม้
กับผลกระทบจากการทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง

7.1.6 สนับสนุนการปลูกป่าในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

7.1.7 องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการทำงานทุกภาคส่วน ส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง NGO ภาคประชาชน ประชาสังคม และชมรมอนุรักษ์ต่างๆ โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

7.1.8 สร้างองค์ความรู้ หาแนวทางปฏิบัติร่วมกันที่ถูกต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย (ภายใต้ ข้อยกเว้น)

มาตรการที่ 7.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่นในการจัดให้มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้น้ำในภาคการเกษตร

แนวทาง

7.2.1 เสริมสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่

7.2.2 สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนเพื่อสะท้อนความต้องการที่เป็นเอกภาพของชาวชัยภูมิ ในความจำเป็นต้องการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ของจังหวัด

7.2.3 จัดหาและระดมทุนเพื่อใช้เป็นงบประมาณสนับสนุนการก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ และแหล่งน้ำของชุมชนทั้งจากรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชนภายในจังหวัด

7.2.4 ผลักดันโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งอ่างเก็บน้ำ” เพื่อให้แต่ละพื้นที่มีแหล่งน้ำสำรองเพื่อรองรับในช่วงฤดูที่มีปริมาณน้ำมากและไวใช้ในช่วงขาดแคลนน้ำ

7.2.5 วางแผนพัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำขนาดใหญ่และเส้นทางเข้าถึงให้สวยงาม มีจุดเด่น มีจุดแวะพักผ่อนระหว่างทาง เพื่อเอื้อต่อการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนแห่งใหม่ของจังหวัดชัยภูมิ

7.2.6 บริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทานตลอดจนจัดวางระบบชลประทานสำหรับภาคการเกษตรและเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำสู่ภาคการเกษตร

7.2.7 พัฒนาแหล่งน้ำเดิม แหล่งน้ำธรรมชาติ และพัฒนาแหล่งน้ำใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่

7.2.8 พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำเพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

7.2.9 ผลักดันให้มีสถานีสูบน้ำและกลุ่มผู้ใช้น้ำภาคประชาชนเพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรน้ำ

มาตรการที่ 7.3 การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น / เพิ่มเติมแนวทางในการควบคุมเรื่องอากาศ (ไฟป่า , มลพิษ , ฝุ่น)

แนวทาง

7.3.1 ส่งเสริมการนำนวัตกรรมที่ได้จากการพัฒนาเทคโนโลยี “เตาเผาขยะชุมชน” มาใช้ในการกำจัดขยะชุมชน และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในชุมชน

7.3.2 เร่งรัดการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาความรู้ของชุมชนในการจัดการมลพิษและของเสีย

7.3.3 เสริมสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการขยะและมลพิษสิ่งแวดล้อมในชุมชน

7.3.4 สร้างความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติจากธรรมชาติโดยเฉพาะเรื่องของภัยแล้งและน้ำท่วม

7.3.5 ผนึกกำลังจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญและห่วงแหนทรัพยากรธรรมชาติ

7.3.6 จัดทำข้อตกลงเงื่อนไขที่ชัดเจนให้ผู้ประกอบการ เพื่อให้เป็นข้อบังคับและมีบทลงโทษ

7.3.7 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมรับผิดชอบ (สร้างกระบวนการตรวจสอบ เสนอแนะ แก้ไขปัญหา) รายงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถสูงในการให้บริการ
3. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมสูงในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. หน่วยงานของภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน มีการบูรณาการร่วมกันในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ 8.1 เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบคุณภาพของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทาง

- 8.1.1 ปรับปรุงและพัฒนาระเบียบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการบริหารจัดการให้เอื้อต่อระบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- 8.1.2 ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 8.1.3 ปรับปรุงระบบการให้บริการในลักษณะการลดขั้นตอนการทำงาน และการพัฒนาให้มีลักษณะการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)
- 8.1.4 พัฒนาระบบการติดตามประเมินผล ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนากิจการดำเนินงานขององค์กร
- 8.1.5 นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสนับสนุนการตัดสินใจด้านการบริหารและการให้บริการ
- 8.1.6 พัฒนาดัชนีชี้วัดการให้บริการ (KPI) ในระดับองค์กร ระดับหน่วยงานและระดับบุคคล
- 8.1.7 ส่งเสริมให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนในการบริหารท้องถิ่น
- 8.1.8 มีหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ ตลอดจนให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย

มาตรการที่ 8.2 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

- 8.2.1 เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสื่อสาธารณะให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
- 8.2.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสื่อมวลชนทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เพื่อการเผยแพร่ข่าวสารให้กับประชาชน
- 8.2.3 จัดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กรในรูปแบบต่าง ๆ
- 8.2.4 จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ

มาตรการที่ 8.3 ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

แนวทาง

- 8.3.1 วิเคราะห์โครงสร้างอัตรากำลังบุคลากรโดยเฉพาะสาขาเฉพาะด้านให้สอดคล้องและเอื้อต่อการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
- 8.3.2 สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและมีความเชี่ยวชาญในงานที่ได้รับมอบ

8.3.3 พัฒนาบุคลากร ในหน่วยงานให้มีขีดความสามารถ ด้านภาษารองรับการก้าวสู่ประชาคม
อาเซียน

8.3.4 จัดหาและพัฒนาบุคลากรด้านการประชาสัมพันธ์เชิงรุก

**มาตรการที่ 8.4 สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น**

แนวทาง

8.4.1 ส่งเสริมการสร้างทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานและความรักดีต่อองค์กรให้กับบุคลากรใน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8.4.2 ส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น

**มาตรการที่ 8.5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น**

แนวทาง

8.5.1 ผลักดันให้มีการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8.5.2 สนับสนุนให้งบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในเขตรับผิดชอบ โดยการสร้าง
การมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาท้องถิ่น

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566 – 2570)

1) วิสัยทัศน์ การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

“พัฒนาชัยภูมิเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงทุกภูมิภาค ประชาชนมั่นคงเป็นสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างยั่งยืน
การศึกษาเป็นเลิศ สังคมมีความเป็นธรรม ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง”

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ 7 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และการกีฬา

เป้าประสงค์

1. สถานศึกษามีการจัดการศึกษาตลอดชีวิตและรองรับประชาคมอาเซียน
2. จังหวัดชัยภูมิมีชื่อเสียงด้านกีฬาเพิ่มขึ้น
3. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสาน

ตัวชี้วัด

1. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทางการศึกษา
2. ประเภทกีฬาที่ได้รับการส่งเสริมให้มีทักษะที่สูงขึ้น
3. ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการสืบสาน เป็นที่รู้จัก

แพร่หลาย

กลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทั้งในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัย	จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทางการศึกษา
2. ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน	จำนวนสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การประเมินระบบประกันคุณภาพภายนอก
3. สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต	จำนวนโครงการที่สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. จัดหาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา	จำนวนโครงการในการจัดหาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา
5. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ	จำนวนโครงการในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ
6. ส่งเสริม สนับสนุนการกีฬา นันทนาการและการออกกำลังกาย	จำนวนโครงการที่ส่งเสริม สนับสนุน การกีฬา นันทนาการและการออกกำลังกาย
7. ส่งเสริม สนับสนุน งานศิลปวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	จำนวนโครงการที่ส่งเสริมสนับสนุนงานศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

**ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิต
เป้าประสงค์**

1. รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น
2. สังคม ชุมชน มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น
2. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและ

ทรัพย์สิน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริมอาชีพ การลงทุน การสร้างงานสร้างรายได้ ส่งเสริมและสนับสนุนสินค้า OTOP	จำนวนโครงการที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น
2. การสาธารณสุขและส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน	จำนวนโครงการที่ส่งเสริมสุขภาพของประชาชน
3. การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	จำนวนโครงการที่สนับสนุนการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
4. การป้องกันอุบัติเหตุ อุบัติภัย และป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	จำนวนโครงการที่สนับสนุนการป้องกันอุบัติเหตุ อุบัติภัย และป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
5. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน	จำนวนครอบครัวที่ดำเนินการเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน
6. ส่งเสริมและสนับสนุน เด็ก สตรี คนพิการ คนชรา ผู้ด้อยโอกาสและประชาชนในสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี	จำนวนโครงการที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น
7. การเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรค	จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคสำคัญที่เป็นปัญหาสาธารณสุขในพื้นที่ลดลง (ไข้เลือดออก ไข้หวัดใหญ่)
8. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และบำบัดฟื้นฟูผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด	จำนวนโครงการที่ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

1. นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าสู่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น
2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการการท่องเที่ยว
3. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยว	จำนวนถนน แหล่งน้ำที่ได้รับการบำรุงรักษา
2. พัฒนา ปรับปรุง อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ระบบนิเวศวิทยาทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ให้มีศักยภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย	จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา
3. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว	จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวและกิจกรรมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
4. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	จำนวนบุคลากรที่ผ่านการเข้าอบรมในด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. ปัญหาการจัดการขยะลดลง

ตัวชี้วัด

1. จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. ร้อยละของการจัดการปัญหาขยะลดลง

กลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวนโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. การแก้ไขปัญหาการจัดการมลภาวะ การกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล	จำนวนโครงการในการแก้ไขปัญหา การกำจัดมลภาวะ การกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร
เป้าประสงค์

1. เส้นทางคมนาคมที่ได้มาตรฐาน
2. แหล่งน้ำได้รับการบริหารจัดการ
3. รายได้ต่อครัวเรือนภาคการเกษตรสูงขึ้น

ตัวชี้วัด

1. จำนวนถนนที่ได้มาตรฐาน
2. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการบริหารจัดการ
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตร

กลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เอื้อต่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ	จำนวนถนนที่ได้มาตรฐานและถนนที่ได้รับการบำรุงรักษา
2. การบริหารจัดการแหล่งน้ำ	จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการบริหารจัดการ
3. ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร	จำนวนโครงการที่ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

1. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
2. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
3. บุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิได้รับการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงาน

ตัวชี้วัด

1. ระดับผลการประเมินการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ระดับผลการประเมินความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ
3. ระดับผลการประเมินศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

จังหวัดชัยภูมิ

กลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองระบอบประชาธิปไตยและการพัฒนาท้องถิ่น	จำนวนโครงการที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
2. การบูรณาการการพัฒนาพร้อมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน	จำนวนโครงการที่มีการบูรณาการร่วมกันกับหน่วยงานอื่น
3. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีทัศนคติและจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน สร้างความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร	จำนวนโครงการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การส่งเสริมอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

เป้าประสงค์

1. เป็นแหล่งสร้างพลังงานทดแทน
2. เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านพลังงานทดแทน

ตัวชี้วัด

1. จำนวนโครงการที่สนับสนุนการสร้างแหล่งพลังงานทดแทน
2. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการส่งเสริมให้เป็นแหล่งเรียนรู้

กลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริม สนับสนุน การผลิต การใช้พลังงานทดแทน	จำนวนโครงการที่ให้การสนับสนุนการผลิตการใช้พลังงานทดแทน
2. ส่งเสริมการให้ความรู้เรื่องพลังงานทดแทน	จำนวนโครงการที่ส่งเสริมการให้ความรู้เรื่องพลังงานทดแทน

7. จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการปรับปรุง พื้นฟู พัฒนาการ จัดบริการสาธารณะ หรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ ให้มีคุณภาพสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ควบคู่กับการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยยึดหลักการพัฒนาและส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่น เป็นหน่วยสนับสนุนและบูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วน ให้มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ รวมถึงการพิจารณา วิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชนและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา ดังนั้นจึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ คือ ศูนย์กลางการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่น ตอบสนองภารกิจบริการจัดการบริการสาธารณะ ในภาพรวม เพื่อพัฒนาเมือง พัฒนาคน และพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

(3) การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการรวบรวมข้อมูลประเด็นการพัฒนา ผลการพัฒนาที่ผ่านมา ศักยภาพการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ยุทธศาสตร์ การพัฒนาภาค ความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ประเทศไทย นโยบาย Thailand 4.0 รวมทั้งนโยบายรัฐบาล ปัจจุบันปัญหาความต้องการของประชาชน ข้อเสนอแนะ จากคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคม ท้องถิ่นระดับจังหวัด หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ศักยภาพโดย เครื่องมือ SWOT Analysis ประกอบด้วยการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้าน เทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน (Internal Factors) พบว่าจุดแข็ง (S) หรือข้อได้เปรียบ และจุดอ่อน (W) หรือข้อ เสียเปรียบที่สำคัญมีดังนี้

1.1 จุดแข็ง (Strength = S) ในภาพรวมของจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย

(1) มีพื้นที่ที่เหมาะสมในการทำการเกษตรประมาณ 3.4 ล้านไร่ สามารถเพาะปลูกพืช เศรษฐกิจหลายชนิด ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง อ้อย พริก และพืชผักผลไม้อื่น ๆ มีอุตสาหกรรม การเกษตรรองรับ ทั้งนี้มีอัตราผลผลิตต่อไร่สูงเมื่อเทียบกับผลผลิตเฉลี่ยของประเทศ

(2) มีโรงงานอุตสาหกรรมการแปรรูปการเกษตรกระจายตัวอยู่ในทุกพื้นที่ ทำให้สินค้าทางการ เกษตรมีมูลค่ามากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 20 โรงงานในจังหวัดชัยภูมิที่สำคัญ ได้แก่ การทำผลิตภัณฑ์จากมัน สำปะหลัง เป็นหลัก จำนวน 81 โรงงาน โรงสีข้าว จำนวน 17 โรงงาน และอุตสาหกรรมการผลิตน้ำตาลทราย จำนวน 2 โรงงาน

(3) เป็นพื้นที่เหมาะสมต่อการพัฒนาแหล่งน้ำต้นทุนด้านการเกษตร แหล่งน้ำที่สำคัญของ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิเป็นแหล่งต้นน้ำหลายแห่ง ประมาณ 6 แห่ง ได้แก่ ต้นน้ำชี ลำน้ำพรม ลำห้วยสีลอง ลำปะทาว ลำคันฉู บึงละหาน ซึ่งบึงละหาน อ่างเก็บน้ำจตุรัส เป็นบึงน้ำจืดขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ของประเทศ สามารถใช้ประโยชน์จากน้ำเพื่อการเกษตรได้มากขึ้น

(4) ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดมีความเหมาะสมสามารถเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งกับ ภาคเหนือตอนล่าง ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรอบ และมีเส้นทางคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงสู่ อาเซียน

(5) มีทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า และมีพื้นที่ป่าเป็นจำนวนมากซึ่งเป็นอันดับสองของภาค ตะวันออกเฉียงเหนือโดยมีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ 11 แห่ง อุทยานแห่งชาติ 4 แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 2 แห่ง สวนรุกขชาติ 2 แห่ง และเขตห้ามล่าสัตว์ 1 แห่ง

(6) มีโครงการส่งเสริมสนับสนุนร่วมมือกับส่วนราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ในการพัฒนา พันธุ์และอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำ ลำคลอง และป่าไม้ที่มีความอุดมสมบูรณ์

(7) มีการปลูกป่าและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ รวมทั้งบูรณาการบริหารจัดการดิน น้ำ ขยะ และ มลภาวะในเขตพื้นที่

(8) มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวจำนวนมากประกอบด้วยแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 28 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุและโบราณสถาน 12 แห่ง และ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 6 แห่ง ซึ่งมีสภาพสวยงามเป็นธรรมชาติ

(9) จังหวัดมีแหล่งแร่ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ คือแร่โปแตชที่คุ้มค่า ต่อการทำเหมืองแร่และ อุตสาหกรรมต่อเนื่อง ซึ่งมีรายงานผลการศึกษาเรียบร้อยแล้ว

(10) จังหวัดมีสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอหลายแห่ง เช่นสนามกีฬาากลางจังหวัด สนามกีฬาพลศึกษา สนามกีฬาเทศบาล ศูนย์เยาวชนเทศบาลเมืองชัยภูมิ สวนสาธารณะหนองปลาเฒ่า สวนสาธารณะหนองหลอด เป็นต้น สามารถรองรับการจัดการแข่งขันกีฬาได้ทุกประเภทและเป็นสถานที่พักผ่อนและออกกำลังกายของประชาชน การจัดงานและกิจกรรมการกุศลต่าง ๆ

(11) มีแหล่งผลิตพลังงานทดแทน จำนวนมาก เช่น กังหันลม โซลาร์เซลล์

(12) มีศักยภาพด้านพลังงานทดแทน เช่น พลังงานจากลม น้ำ ชีวมวล ชีวภาพ เอทานอล (จังหวัดมีกำลังการผลิตเอทานอล 5 แสนลิตร/วัน) จากข้อมูลการใช้พลังงานในจังหวัดชัยภูมิ พบว่า จังหวัดมีศักยภาพการผลิตอยู่ที่ 95% โดยอีก 5% จะเป็นพลังงานทดแทน

(13) ผู้บริหารให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาเสพติดที่เป็นปัญหาสำคัญระดับชาติ โดยการส่งเสริมสนับสนุนโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ทั้งในสถานศึกษา สถานีตำรวจ และหน่วยงานราชการอื่น

(14) มีการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิชัดเจน ต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรม

(15) มีเส้นทางคมนาคมสามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ

(16) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิมีตัวแทนที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความใกล้ชิดกับประชาชน ทำให้รู้ปัญหาในพื้นที่และสามารถแก้ไขปัญหาได้ตามความต้องการของประชาชน

(17) มีแผนการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแนวนโยบาย ระดับชาติ

1.2 จุดอ่อน (Weakness = W) ในภาพรวมของจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย

(1) แหล่งกักเก็บน้ำต้นทุนและระบบชลประทานไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกรและไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะเขื่อนขนาดใหญ่ พื้นที่ที่อยู่ในระบบชลประทาน ประมาณ 148,252 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4.36 ของพื้นที่เกษตรกรรม

(2) สินค้าทางการเกษตรไม่มีตลาดรองรับเพียงพอ และไม่มีคุณภาพ ที่สามารถแข่งขันได้

(3) ขาดการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยี การตลาด การบริหารจัดการของผู้ประกอบการ ทัศนคติหมู่บ้าน และสินค้าพื้นเมือง

(4) แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งขาดการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากภาครัฐ ชุมชนและท้องถิ่น ในด้านเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ระบบสาธารณสุขปโภค ตลอดจน การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวที่ยังไม่มีการบูรณาการที่ชัดเจน

(5) ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการยังไม่ได้มาตรฐานและไม่เพียงพอ ไฟฟ้าและประปายังไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน

(6) ขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้าน เช่น นักวิจัย และบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้เฉพาะด้าน

(7) การประสานงาน การอำนวยความสะดวกความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน ประชาชนไม่ทั่วถึง และระบบฐานข้อมูลไม่เพียงพอ

(8) ความซ้ำซ้อนของภารกิจ อำนาจหน้าที่และ บทบาทที่ดำเนินการต่อกลุ่มเป้าหมาย

(9) มีองค์กรที่มีภารกิจที่คล้ายคลึงกัน เช่น พมจ. อาจเป็นการซ้ำซ้อน เช่น งานคนพิการ

(10) ไม่มีการพัฒนาหรือสร้างแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่

(11) ประชาชนขาดจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ มลภาวะ ขยะมูลฝอยจนก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่น

(12) การประชาสัมพันธ์ธรรมาภิบาลและให้ความรู้แก่ ประชาชนด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
มีไม่ต่อเนื่อง

(13) ประชาชนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในการรักษา การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสมทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมภาวะโลกร้อน และสุขภาพของประชาชน

(14) กิจกรรมการอนุรักษ์ด้านต่าง ๆ ไม่ครอบคลุมไม่หลากหลายไม่ต่อเนื่อง

(15) ลักษณะงานซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ทม. ทต. อบต. ในพื้นที่จังหวัด)

(16) มีหน่วยงานอื่นขอรับการสนับสนุนงบประมาณจำนวนมาก และโครงการที่ขอรับการสนับสนุนส่วนมากไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของ อบจ. ทำให้ อบจ. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้

(17) ขาดการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ในพื้นที่ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของงาน

2. ปัจจัยภายนอก (External Factors) พบว่าโอกาส (Opportunities) หรือข้อได้เปรียบของจังหวัด ที่ส่งผลต่อการพัฒนา และข้อจำกัด/อุปสรรค (Threats) หรือสภาพแวดล้อมที่เป็นปัญหาต่อการพัฒนาจังหวัด
สรุปดังนี้

2.1 โอกาส (O) ในภาพรวมของจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย

(1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน

(2) การเปิดประชาคมอาเซียนทำให้เกิดการสร้างความร่วมมือ แลกเปลี่ยนความรู้ด้านเทคโนโลยี และบุคลากรด้านการศึกษา

(3) เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าสูง ทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทางไกล สามารถนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการให้บริการทางการศึกษาได้อย่างหลากหลาย

(4) มีเครือข่ายภาคีภาคประชาสังคมที่เข้มแข็ง หลากหลาย และเกิดกลไกการมีส่วนร่วมบูรณาการและสร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(5) นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลโดยให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

(6) เกิดกระแสทางสังคม และการรณรงค์ทางสื่อต่าง ๆ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำให้ประชาชนมีความตื่นตัว และให้ความสำคัญในการป้องกัน รักษาสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น

(7) การรณรงค์เรื่องภาวะโลกร้อนลดใช้พลังงานและทำให้เกิดการใช้พลังงานทดแทนมากขึ้น เช่น ใช้วัตถุดิบทรีย์เพื่อการเกษตร

(8) ในปัจจุบันได้มีการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้ให้อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับบริการสาธารณะแก่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดมากขึ้น

(9) ภาครัฐให้ความสำคัญกับการขยายและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

(10) จังหวัดชัยภูมิ มีโรงงานอุตสาหกรรม มีกิจการต่าง ๆ มากมาย กิจการท่องเที่ยว และประเภทต่างๆ ซึ่งส่งผลให้จังหวัดมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในทางที่ดี

(11) มีการบูรณาการกับหน่วยงานทั้งของภาครัฐและเอกชน

(12) นโยบายของรัฐบาลมีการส่งเสริมด้านการพัฒนาด้านการขนส่ง และโลจิสติกส์

/(13) นโยบายรัฐบาล....

(13) นโยบายรัฐบาลสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นมากขึ้น

(14) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี และการสื่อสารได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว สามารถนำมาใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

(15) การประกาศพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มีเป้าหมายมุ่งมั่นให้ส่วนราชการดำเนินการให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน

(16) การปฏิรูประบบราชการไทยตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ระบบราชการนำไปสู่การให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพขององค์กร

(17) กระแสสังคม รัฐธรรมนูญและแผนชาติ ฯ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม

(18) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานเพื่อให้ อปท. ปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน

(19) กระแสสังคมโลกให้ความสำคัญต่อการดูแลสุขภาพ ประกอบกับโครงสร้างประชากร สัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ทำให้ความต้องการสินค้าและบริการด้านสุขภาพสูงขึ้น เช่น อาหารมาตรฐานอินทรีย์ พืชสมุนไพร

(20) โครงการศึกษาความเหมาะสมของการก่อสร้างทางรถไฟ จากการประชุมภาคเอกชนใน จังหวัดชัยภูมิ มีมติเห็นด้วยกับเส้นทางที่ 1 คือ โครงการก่อสร้างทางรถไฟ สายจัตุรัส-ชัยภูมิ-หนองบัวลำภู-เลย ที่ผ่าน 4 จังหวัด อีกทั้งเส้นทางดังกล่าวมีสภาพเป็นที่ราบ ไม่มีพื้นที่อุทยาน

2.2 ข้อจำกัด/อุปสรรค (T) ในภาพรวมของจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย

(1) อำนาจหน้าที่ตามแผนกระจายอำนาจฯ ยังไม่มีความชัดเจนในการกิจ

(2) ชุมชนมีการแพร่กระจายของสารเสพติด ความเจริญของเทคโนโลยีส่งผลให้นักเรียนบางส่วนเป็นกลุ่มเสี่ยงและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

(3) เส้นทางคมนาคมที่เป็นโครงข่ายเชื่อมโยงและเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอและทั่วถึง

(4) ประสบปัญหาภัยธรรมชาติตามฤดูกาลซ้ำซาก เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม และเกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ

(5) ข้อจำกัดด้านกฎหมาย และการแก้ไขกฎหมายบ่อยครั้งทำให้แนวทางการปฏิบัติราชการ บทบาทไม่ชัดเจน

(6) ระบบ Logistics ยังไม่มีความพร้อมทันต่อเวลา ปัจจุบันเส้นทางหลักในเขตเมืองคับแคบ การจราจรแออัดไม่สะดวกในช่วงเร่งด่วนและช่วงเทศกาลท่องเที่ยว

(7) มีเขตพื้นที่รับผิดชอบทั้งจังหวัด งบประมาณในการพัฒนาจึงกระจายทุกพื้นที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้ครบถ้วนตามความต้องการของประชาชน

(8) ผลกระทบหลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

เป็นการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถควบคุมได้ มีดังนี้

1. สภาพภูมิอากาศของโลกและของประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความแห้งแล้งและน้ำท่วมมากขึ้น อันเป็นผลมาจากภาวะโลกร้อน การตัดไม้ทำลายป่า การทำลายธรรมชาติและการพัฒนาบ้านเมืองของประเทศต่าง ๆ

2. ความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อนบ้านและคู่ค้าเพิ่มมากขึ้น
3. จังหวัดชัยภูมิมีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาการแข่งขันในทุกด้านจากจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดขอนแก่นในการดึงดูดทุนและทรัพยากรไปจากจังหวัดมากยิ่งขึ้น จังหวัดชัยภูมิต้องปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่มีศักยภาพสูงมาพัฒนาให้แตกต่างจากสองจังหวัดนี้จึงจะทำให้สามารถส่งเสริมเศรษฐกิจของจังหวัดให้สูงขึ้นได้
4. ราคาสินค้าเกษตรมีความผันผวนตามราคาตลาดโลก และมีการแข่งขันกับประเทศอื่นทั้งด้านราคาและคุณภาพ ในขณะที่ต้นทุนการผลิตทางเกษตรกรรมของจังหวัดสูง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการตลาด
5. ประเทศไทยในภูมิภาคเอเชีย เช่น จีน เวียดนาม ฟิลิปปินส์ เป็นคู่แข่งทางการค้าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมของไทยและของจังหวัด ทำให้การแข่งขันสูงซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการผลิตของไทยที่จะต้องปรับตัวในการลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น
6. โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ วัยเด็กและวัยทำงานลดลง ประชากรทุกช่วงวัยมีปัญหาเชิงคุณภาพ
7. ความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ ส่งผลต่อการสร้างความสามัคคีในสังคมและเป็นข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์
8. เศรษฐกิจไทยได้รับความเสียหายจากการเป็นสังคมผู้สูงอายุ และการแข่งขัน จากประเทศเพื่อนบ้าน
9. ข้อจำกัดด้านทรัพยากร และแรงงาน ส่งผลต่อต้นทุนการผลิต และความเป็นอยู่ของประชาชน
10. ความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน จำเป็นต้องปฏิรูประบบราชการ และการเมือง หรือให้เกิดการบริหารที่ดี

1.5 การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชึบ (นายเมธา คุ่มหมู่) ได้แถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชึบ ในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2569 มีสาระสำคัญดังนี้

กระผม นายเมธา คุ่มหมู่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชึบ ได้ตระหนักอย่างจริงจัง ถึงการทำงานเพื่อประโยชน์สุขของพี่น้องชาวตำบลชึบ ซึ่งจากการลงพื้นที่ทำให้กระผม ได้รับทราบปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องชาวตำบลชึบ กระผมจึงขอตั้งเจตนารมณ์และหลักการทำงานไว้ด้วยความตั้งใจ โดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการแก้ไข ความเดือดร้อน คือร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เพื่อนำตำบลชึบ ให้บรรลุตามวิสัยทัศน์การพัฒนา คือ คิดใหม่ ทำใหม่ โปร่งใส แก้ไขทุกปัญหา โดยนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ดังต่อไปนี้ ๑) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน ๒) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ๓) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ๔) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น ๕) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ ๖) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ ๗) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ และพร้อมกันนี้ได้นำหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ทั้ง ๖ ด้าน มาเป็นแนวทางการบริหาร คือ

1. **หลักนิติธรรม** คือ การตรากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม ตลอดจนเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยยินยอมพร้อมใจและถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเสมอภาค และเป็นธรรม
2. **หลักคุณธรรม** คือ การยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม เช่น ความซื่อสัตย์ สุจริต ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ ความมีระเบียบวินัย เป็นต้น
3. **หลักความโปร่งใส** คือ การทำให้สังคมเป็นสังคมที่เปิดเผยมูลข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้
4. **หลักความมีส่วนร่วม** คือ การทำให้ประชาชนในสังคมมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจสำคัญๆของชุมชน และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม
5. **หลักความรับผิดชอบ** คือ ผู้บริหาร พนักงาน ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง ต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบต่อความบกพร่องและพร้อมแก้ไขให้ได้ทันที
6. **หลักความคุ้มค่า** คือ ผู้บริหารต้องตระหนักเสมอว่า มีทรัพยากรค่อนข้างจำกัด ดังนั้น จำเป็นต้องยึดหลักความประหยัดและคุ้มค่า

จากหลักการเบื้องต้น กระผมจึงขอแถลงนโยบายในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลชึบ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขกับพี่น้องประชาชนชาวตำบลชึบ ใน 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 พัฒนาการคมนาคมทางบกหรือถนนให้สามารถใช้ในการสัญจร และการเดินทางของพาหนะทุกประเภทให้สะดวก รวมถึงบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมของถนนให้เกิดความปลอดภัย

1.2 พัฒนาระบบสาธารณูปโภค (ประปา, ไฟฟ้า) ให้มีระบบประปาครบทุกหมู่บ้านและยกระดับคุณภาพของน้ำประปาในทุกหมู่บ้าน และส่งเสริมให้ทุกหมู่บ้านมีไฟฟ้าเข้าถึงและเพียงพอการใช้ในทุกครัวเรือน

1.3 พัฒนาแหล่งน้ำสาธารณะ (ลำห้วย,หนอง,คลอง,บึง) เพื่อใช้ในการอุปโภค-บริโภค การเกษตร เลี้ยงสัตว์ รักษาระบบนิเวศน์ และดูแลรักษาขอบเขตแหล่งน้ำสาธารณะไม่ให้มีการรุกร้าพื้นที่ให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน

2. **ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต:** การจัดการศึกษา, สาธารณสุข, สวัสดิการสังคม และการกีฬา/นันทนาการ

2.1 ส่งเสริมการศึกษาระดับปฐมวัย มุ่งเน้นการจัดการศึกษาในเด็กที่มีอายุระหว่าง 2-5 ปี โดยมีหลักการคือการเตรียมความพร้อมของเด็กด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพ เพื่อการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

2.2 ส่งเสริม และบำรุงศาสนา รัชกาลศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามและสร้างความสามัคคีในชุมชน ผ่านการจัดกิจกรรมทางศาสนาและประเพณีในท้องถิ่น

2.3 พัฒนาระบบการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ในส่วนของโรคประจำถิ่น และโรคอุบัติใหม่ ให้สามารถควบคุมการเกิดและการควบคุมโรคได้ตามมาตรฐานสากล โดยวางระบบและการสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการและอาสาสมัคร รวมถึงภาคประชาชนในพื้นที่

2.4 พัฒนาระบบการบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ให้สามารถบริการประชาชนได้รวดเร็ว ทั้งยังสามารถลดความรุนแรงอาการบาดเจ็บ และเสียชีวิตของผู้ป่วยฉุกเฉิน มุ่งเน้นการพัฒนาอาคารสถานที่ของหน่วยบริการ บุคลากร พาหนะ อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ให้พร้อมต่อการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (สพฉ). กำหนด

2.5 ส่งเสริมการพัฒนากลุ่มสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

2.5.1 ส่งเสริมบทบาทของกลุ่มสตรี มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจ (สร้างอาชีพ, เพิ่มรายได้, เข้าถึงทุน), การพัฒนาสังคม (ดูแลครอบครัว, ชุมชน, ผู้ด้อยโอกาส, การศึกษา), และการเมือง (การมีส่วนร่วมกำหนดนโยบาย) โดยเน้นการเสริมศักยภาพ, การพึ่งพาตนเอง, ความเท่าเทียม และการแก้ไขปัญหาสตรีผ่านกลไกต่างๆ เช่น กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี และองค์กรสตรีในระดับท้องถิ่น

2.5.2 ส่งเสริมการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนตำบลขึ้น มุ่งเน้นสนับสนุนกิจกรรมสร้างสรรค์ในด้านวิชาการ กีฬา อาชีพ วัฒนธรรม และคุณธรรม เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เสนอแนะแนวทางพัฒนา และแก้ไขปัญหาในท้องถิ่น

2.5.3 ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ มุ่งเน้นให้ผู้สูงอายุได้มีสถานที่ รวมกลุ่มในการจัดกิจกรรมและบริการที่ครอบคลุมทุกมิติทางด้านสุขภาพ สังคม จิตใจ และเศรษฐกิจ เพื่อยกระดับการจัดบริการและสวัสดิการทางสังคมในการคุ้มครอง ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุแบบครบวงจร สามารถตอบสนองปัญหา และความต้องการของผู้สูงอายุและชุมชนได้

2.5.4 ส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการของคนพิการ มุ่งเน้นการสร้างโอกาสและความเสมอภาคแก่คนพิการ การตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการ การขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ การให้คำแนะนำและช่วยเหลือคนพิการให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวก สวัสดิการ และความช่วยเหลืออื่นได้ตามความต้องการจำเป็นพิเศษเฉพาะบุคคล

2.6 ส่งเสริมการกีฬาในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการจัดสถานที่สนามกีฬา สถานที่ออกกำลังกาย และจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ และสามารถก้าวไปสู่นักกีฬาอาชีพในอนาคต

2.7 ส่งเสริมการพักผ่อนหย่อนใจ มุ่งเน้นการพัฒนาสวนสาธารณะในพื้นที่ เพื่อประชาชนได้ทำกิจกรรมในยามว่าง เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และผ่อนคลายความตึงเครียด ทั้งทางร่างกายและจิตใจ หลังจากการทำงานหรือภารกิจประจำวัน

3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย: การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน, การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

3.1 พัฒนาการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มุ่งเน้นการติดตั้งระบบกล้อง CCTV ในชุมชน และการสร้างเครือข่ายร่วมกับชุมชนเพื่อเฝ้าระวังภัยพิบัติและอาชญากรรม

3.2 ยกระดับศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น โดยมุ่งเน้นพัฒนาในด้านอาคารสถานที่ บุคลากร วัสดุ/อุปกรณ์ ยานพาหนะ เครือข่ายการสื่อสาร อาสาสมัครในพื้นที่ ให้พร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในทุกมิติ

3.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน มุ่งเน้นสร้างความรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของท้องถิ่น ผ่าน 4 กระบวนการหลัก: การร่วมคิดวางแผน, การร่วมตัดสินใจ, การร่วมดำเนินการ และการร่วมตรวจสอบ เพื่อให้การดำเนินงานตรงความต้องการและโปร่งใส

4. ด้านการวางแผน และการท่องเที่ยว การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นและส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

4.1 การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น 5 ปี (พ.ศ. 2571-2575) มุ่งเน้นกระบวนการกำหนดทิศทาง โครงการ และแนวทางพัฒนาพื้นที่อย่างเป็นระบบ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านประชาคมท้องถิ่น เพื่อแก้ไขปัญหาความต้องการ และจัดทำงบประมาณให้สอดคล้องกับศักยภาพทางการคลัง ภายใต้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและยุทธศาสตร์ชาติ

4.2 ส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น มุ่งเน้นการท่องเที่ยววิถีน้ำ บริเวณพื้นที่ในอ่างเก็บน้ำลำน้ำซัน เนื่องจากพระราชดำริ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการท่องเที่ยววิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน

5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม: การดูแลรักษาป่าไม้/ที่ดิน/ทรัพยากรธรรมชาติ, การจัดการขยะและมลพิษ

5.1 ยกระดับการปฏิบัติการกำจัดมูลคอก และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย รวมถึงส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียวในที่สาธารณะ ประโยชน์

5.2 ยกระดับการดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และจัดการระบบน้ำเสียรวม เพื่อลดมลพิษ โดยมุ่งเน้นการจัดการขยะมูลฝอยทดแทนคันเดิม และพัฒนาพื้นที่บ่อขยะให้สามารถรองรับและกำจัดแบบถูกวิธี พร้อมส่งเสริมการแยกขยะที่ต้นทาง รวมถึงศึกษาและพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียในชุมชนก่อนปล่อยลงแหล่งน้ำสาธารณะ

5.3 ยกระดับการป้องกันและควบคุมมลพิษ บริหารจัดการมลพิษต่างๆ และเฝ้าระวังแหล่งกำเนิดมลพิษในท้องถิ่น

6. ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

6.1 พัฒนาความรู้ความสามารถแก่บุคลากร ให้ทันสมัยพร้อมปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อแก้ไขปัญหาและตอบสนอง ความต้องการของประชาชนอย่างรวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ ภายใต้คำว่า “มืออาชีพ”

6.2 พัฒนาด้านอาคาร/สถานที่เพื่อพร้อมรับภารกิจตามอำนาจหน้าที่ ใช้เป็นพื้นที่ให้บริการประชาชนที่มาติดต่อราชการ และเพื่อรองรับการขับเคลื่อนการพัฒนามาตรฐานการให้บริการประชาชนตามแนวทางศูนย์ราชการสะดวก (GECC) โดยเป็นการพัฒนาและยกระดับงานบริการประชาชนให้มีมาตรฐานการให้บริการประชาชนในทุกกระดับ ตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของประชาชน ภายใต้แนวคิด “สะดวก รวดเร็ว เข้าถึงง่าย”

6.3 ยกระดับการให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One stop service) มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อให้สามารถรับบริการต่าง ๆ ได้ ณ ที่แห่งเดียว แทนที่การติดต่อหลายแห่ง ทำให้ได้รับความสะดวกสบาย ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่าย หน่วยงานสามารถใช้ร่วมกันทั้งสถานที่ บุคลากร ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้

6.4 ยกระดับการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน คือการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้รวดเร็ว ประหยัดเวลา และมีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยมุ่งเน้นการตัดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (E-Service) การกระจายอำนาจตัดสินใจ และการใช้ระบบศูนย์บริการร่วม เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้รับบริการได้รับความสะดวกรวดเร็ว

(ลงชื่อ)

(นายเมธา คุ่มหมู่)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชีบน

23 กุมภาพันธ์ 2569

2. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชึบ

2.1 วิสัยทัศน์ (VISION)

องค์การบริหารส่วนตำบลชึบได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอนาคต คติ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ ดังนี้

“เป็นองค์กรที่ให้และจัดบริการสาธารณะตามมาตรฐานสากล โดยยึดหลักการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

2.2 ยุทธศาสตร์ (Strategy)

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลชึบร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวข้อง ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม การกีฬาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ และการสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาด้านการเกษตรทฤษฎีใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาระบบบริหารการจัดการที่ดี

2.3 เป้าประสงค์ (GOALS)

1. พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน มีมาตรฐานและทั่วถึง

2. ส่งเสริมการสร้างความรักความสามัคคีของคนในตำบล และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3. ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลและเกิดประสิทธิภาพ อย่างยั่งยืน

4. ส่งเสริมการจัดการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและประเพณี การกีฬาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

5. ส่งเสริมการพัฒนาคนในทุกๆด้าน ทั้งด้านสุขภาพอนามัย จิตใจ คุณธรรม ความพร้อมในการดำรงชีวิต และส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน เศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้

6. ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวิถีกลุ่มคน รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน

7. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน การพัฒนาการปลูกพืช ประมง ปศุสัตว์ การใช้เทคโนโลยีเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและเพิ่มมูลค่าผลผลิตในภาคเกษตรกรรม

8. พัฒนาบุคลากร ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความทันสมัย เพื่อการบริหารงานและการบริการประชาชน

2.4 ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาสาธารณสุขปศุสัตว์ขั้นพื้นฐาน
2. จำนวนคดีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นลดลง เกิดความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
3. จำนวนแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการ ดูแล อนุรักษ์และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น
4. ระบบการศึกษาได้รับการพัฒนา ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์อย่างต่อเนื่อง
5. จำนวนประชาชนที่ได้รับการส่งเสริม ดูแลคุณภาพชีวิต และเศรษฐกิจชุมชนมีศักยภาพเข้มแข็งเพิ่มมากขึ้น
6. ประชาชนสามารถเข้าถึงระบบการดูแล รักษาทางด้านร่างกาย จิตใจอย่างทั่วถึง
7. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
8. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กรเพิ่มขึ้น

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. เพื่อให้มีการคมนาคมที่สะดวก และได้รับบริการด้านสาธารณสุขปศุสัตว์ สาธารณูปการอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
2. เพื่อป้องกันภัยจากยาเสพติดในชุมชน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
3. เพื่อให้ประชาชนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีปราศจากมลพิษ และมีระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ
4. เพื่อเป็นการวางรากฐานในการสร้างคนในสังคมให้มีศักยภาพขีดความสามารถ พัฒนา ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม
5. เพื่อพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถของคน ให้สามารถพึ่งตนเองได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
6. เพื่อเพิ่มศักยภาพในดูแลด้านสุขภาพพลานามัยในทุกกลุ่มวัย พร้อมรับโรคต่างๆรวมถึงโรคอุบัติใหม่ที่เกิดขึ้น สร้างสุขภาพแข็งแรง และลดการเจ็บป่วยและการเสียชีวิต
7. เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจระดับชุมชน ให้เป็นรากฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจที่สามารถพึ่งตนเองได้
8. เพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

2.6 กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- แนวทางที่ 1 การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ และทางบก
- แนวทางที่ 2 การจัดหา ดูแล บำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และทางการเกษตร
- แนวทางที่ 3 การจัดให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- แนวทางที่ 4 การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- แนวทางที่ 5 การจัดให้มีระบบประปาที่สะอาดและเพียงพอ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการรักษาความสงบ

เรียบร้อย

- แนวทางที่ 1 การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย
- แนวทางที่ 2 การดูแลการจราจร
- แนวทางที่ 3 การสร้างความรักความสามัคคีของคนในชุมชน
- แนวทางที่ 4 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- แนวทางที่ 5 การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- แนวทางที่ ๑ การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ
- แนวทางที่ ๒ การบริหารจัดการขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
- แนวทางที่ ๓ การคุ้มครอง ดูแล บำรุงรักษา และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม การกีฬาและนันทนาการ

- แนวทางที่ ๑ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย
- แนวทางที่ ๒ การให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- แนวทางที่ ๓ การส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
- แนวทางที่ ๔ การจัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- แนวทางที่ ๕ การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ และการสาธารณสุข

- แนวทางที่ 1 การส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- แนวทางที่ 2 การบำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- แนวทางที่ 3 การส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- แนวทางที่ 4 การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

- แนวทางที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน
- แนวทางที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเชิงนิเวศน์
- แนวทางที่ 3 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวิถีกลุ่มคน
- แนวทางที่ 4 การส่งเสริมการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ การสร้างเรื่องราว (Story) แหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาด้านการเกษตรทฤษฎีใหม่

- แนวทางที่ ๑ การให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- แนวทางที่ ๒ การส่งเสริมแนวทางหรือหลักในการบริหารจัดการที่ดินและน้ำ เพื่อการเกษตรในที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- แนวทางที่ ๓ การส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน วนเกษตรแทนการปลูกพืชเชิงเดี่ยว
- แนวทางที่ ๔ การส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและผลกำไรในภาคเกษตรกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

- แนวทางที่ 1 การเสริมสร้างการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นให้โปร่งใส สุจริต

แนวทางที่ 2 การพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่น ให้มีคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล
แนวทางที่ 3 การพัฒนาสมรรถนะการทำงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับอย่างต่อเนื่อง

แนวทางที่ 4 พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในด้านการบริหารจัดการ การเงิน การคลัง และงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

แนวทางที่ 5 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย เพื่อการบริหารงานและการบริการประชาชน

แนวทางที่ 6 การเสริมสร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566–2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลชึบ เป็นการดำเนินการภายใต้สถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในจังหวัดและภายในประเทศ โดยเฉพาะความเคลื่อนไหวทางการเมืองในระดับประเทศ ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ พลังงาน และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 19) ที่มีการระบาดในระดับโลก และในประเทศ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและรุนแรงและส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วน ดังนั้น ทิศทางการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลชึบ จึงมุ่งเน้นภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา เพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค การพัฒนาด้านการศึกษา การพัฒนาคน พัฒนางองค์กร เพื่อเป็นฐานรากในการพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพ ภาคการเกษตร ขณะเดียวกันจำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจในระดับจังหวัด ภูมิภาคและระดับประเทศ การเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งที่ต้องก้าวไปพร้อมกับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล

นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการองค์กร เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมให้มีความสำคัญกับการพัฒนาการบริหารราชการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนและเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รวมทั้งการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กร ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงทรัพยากรอย่างมีส่วนร่วม ควบคู่กับการปลูกจิตสำนึกค่านิยมประชาธิปไตย และธรรมาภิบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

โดยยึดหลักการ “**หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**” ซึ่งการประยุกต์ใช้แนวคิดดังกล่าว ทุกภาคส่วนต้องพิจารณาการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกอย่างรอบคอบ และวางจุดยืนในการพัฒนาระยะยาว และควรคำนึงถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ที่มีเป้าหมายการพัฒนา

“**ศูนย์กลางโลจิสติกส์ การค้า การลงทุน เกษตร อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว และการบริการในระดับสากล**”

กรอบแนวคิดการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลชึบ จึงเป็นการดำเนินการเพื่อให้บรรลุภารกิจและวิสัยทัศน์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลชึบ โดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทาง และคำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นทั้งโอกาสและข้อจำกัดเป็นแนวทางในการพัฒนาในอนาคต ดังนี้

● **ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพอย่างยั่งยืน (Enhancing the efficiency and Development of occupational sustainable)**

การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นเส้นทางคมนาคม ประปา ไฟฟ้า และ สาธารณูปการ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และผังเมือง คือการเตรียมความพร้อม อำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าเกษตร และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริม โดยเฉพาะอาชีพเกษตรกรที่ ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 80 ของประชากรทั้งหมด ประกอบอาชีพเกษตรกร

การส่งเสริมการพัฒนาคน ตั้งแต่เกิดจนตาย ในทุกเพศทุกวัย การส่งเสริมการดูแลสุขภาพทั้ง สุขภาพการและสุขภาพใจ และปัญญา ประชาชนและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมได้รับสวัสดิการจากองค์การบริหาร ส่วนตำบล และภาครัฐอย่างทันทั่วถึงและทั่วถึงเป็นธรรม ส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมของไทยและท้องถิ่น ปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นไทยให้กับคนรุ่นใหม่

การเตรียมพร้อมรับมือกับปัญหาต่าง ๆ เมื่อเศรษฐกิจเติบโตขึ้น ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องเตรียมแก้ไขปัญหาที่จะมีตามมา คือ

1. ปัญหาการบริหารจัดการน้ำ ซึ่งคาดการณ์ว่าจะขาดแคลนน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภค บริโภค อันเนื่องมาจากเมื่อโครงการพัฒนาเมืองเดินหน้า การพัฒนาพื้นที่เข้าสู่ความเป็นเมืองเพิ่มมากขึ้น ก็ย่อม มีความต้องการใช้น้ำสะอาดมากขึ้นด้วย ขณะเดียวกัน การบริหารจัดการไม่ให้เกิดน้ำท่วมในพื้นที่ก็เป็นปัญหา สำคัญที่น่าห่วงไม่แพ้กัน

2. ปัญหาการจัดการขยะ ทั้งขยะทั่วไป และขยะจากผู้ประกอบการต่างๆ จะมีระบบการ บริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด การพัฒนาตามโครงการพัฒนาเมืองจะก่อให้เกิดขยะเพิ่มขึ้น มากน้อยขนาดไหน การจัดการกับขยะนั้นจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่นเดิมหรือไม่ เป็นเรื่องที่คน ท้องถิ่นกังวลไม่แพ้ประเด็นอื่น

ทั้งในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและคมนาคม ที่สะดวกต่อการเดินทางและโครงสร้าง พื้นฐานที่จำเป็นต่อการขยายฐานการผลิต อาทิ ไฟฟ้า และประปา การพัฒนาเศรษฐกิจในระดับชุมชน ทบทวน บทบาทในการดูแลและช่วยเหลือกลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่ ยกย่องกระบวนการผลิต ให้เป็นมาตรฐานเท่าเทียมสากล การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยการมีส่วนร่วม ของประชาชน รวมทั้งต้องมีการควบคุมมาตรฐานการดูแลรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาคุณภาพชีวิต เตรียมรับมือผลกระทบจากปัญหาสังคมและปัญหาด้านสาธารณสุขที่อาจจะเกิดจาก การเคลื่อนย้ายแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรี อาทิ โรคระบาด ความขัดแย้งทางสังคมและเชื้อชาติ การเฝ้า ระวังปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด การค้ามนุษย์ จะต้องจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็กกลุ่มเสี่ยง และกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง การจัดการด้านการศึกษา เน้นการพัฒนามาตรฐานด้านการศึกษา ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียน พัฒนาและสนับสนุนครูผู้สอนและนำ เทคโนโลยีมาใช้ประกอบการเรียนการสอน

● น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy)

ประเทศไทยน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในภาคีการพัฒนากระจายไปทุก ภาคส่วน การใช้หลักปรัชญานำทางในการขับเคลื่อนนโยบายของผู้บริหารและกระแสรองการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาล เน้นการนำเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่าย ของครัวเรือน ขณะที่ เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน การพึ่งตนเอง พัฒนานวัตกรรมและคุณภาพชีวิตผ่าน กระบวนการจัดทำแผนชุมชน สร้างแผนพัฒนาหมู่บ้านที่มีคุณภาพเป็นชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จัก และเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สร้างกระแสการประชาสัมพันธ์ในสื่อรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างความ เข้าใจหลักความพอประมาณ การมีภูมิคุ้มกัน และเงื่อนไข มีความรู้ การมีคุณธรรม และความมีเหตุผลในการ ดำเนินชีวิต

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นและศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลซีบน ตลอดจนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ที่เกี่ยวข้อง ในด้านการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภาคประชาชน ส่วนราชการ/องค์กรภาครัฐ หน่วยงานเอกชน กลุ่มองค์กรต่าง ๆ จึงได้กำหนด **จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)** ตามวิสัยทัศน์“**เป็นองค์กรที่ให้และจัดบริการสาธารณะตามมาตรฐานสากล โดยยึดหลักการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**” ดังนี้

1. พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน มีมาตรฐานและทั่วถึง
2. ส่งเสริมการสร้างความรักความสามัคคีของคนในตำบล และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
3. ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลและเกิดประสิทธิภาพ อย่างยั่งยืน
4. ส่งเสริมการจัดการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและประเพณี การกีฬาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
5. ส่งเสริมการพัฒนาคนในทุกๆด้าน ทั้งด้านสุขภาพอนามัย จิตใจ คุณธรรม ความพร้อมในการดำรงชีวิต และส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน เศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้
6. ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวิถีกลุ่มคน รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน
7. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน การพัฒนาการปลูกพืช ประมง ปศุสัตว์ การใช้เทคโนโลยีเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและเพิ่มมูลค่าผลผลิตในภาคเกษตรกรรม
8. พัฒนาระบบการ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความทันสมัย เพื่อการบริหารงานและการบริการประชาชน

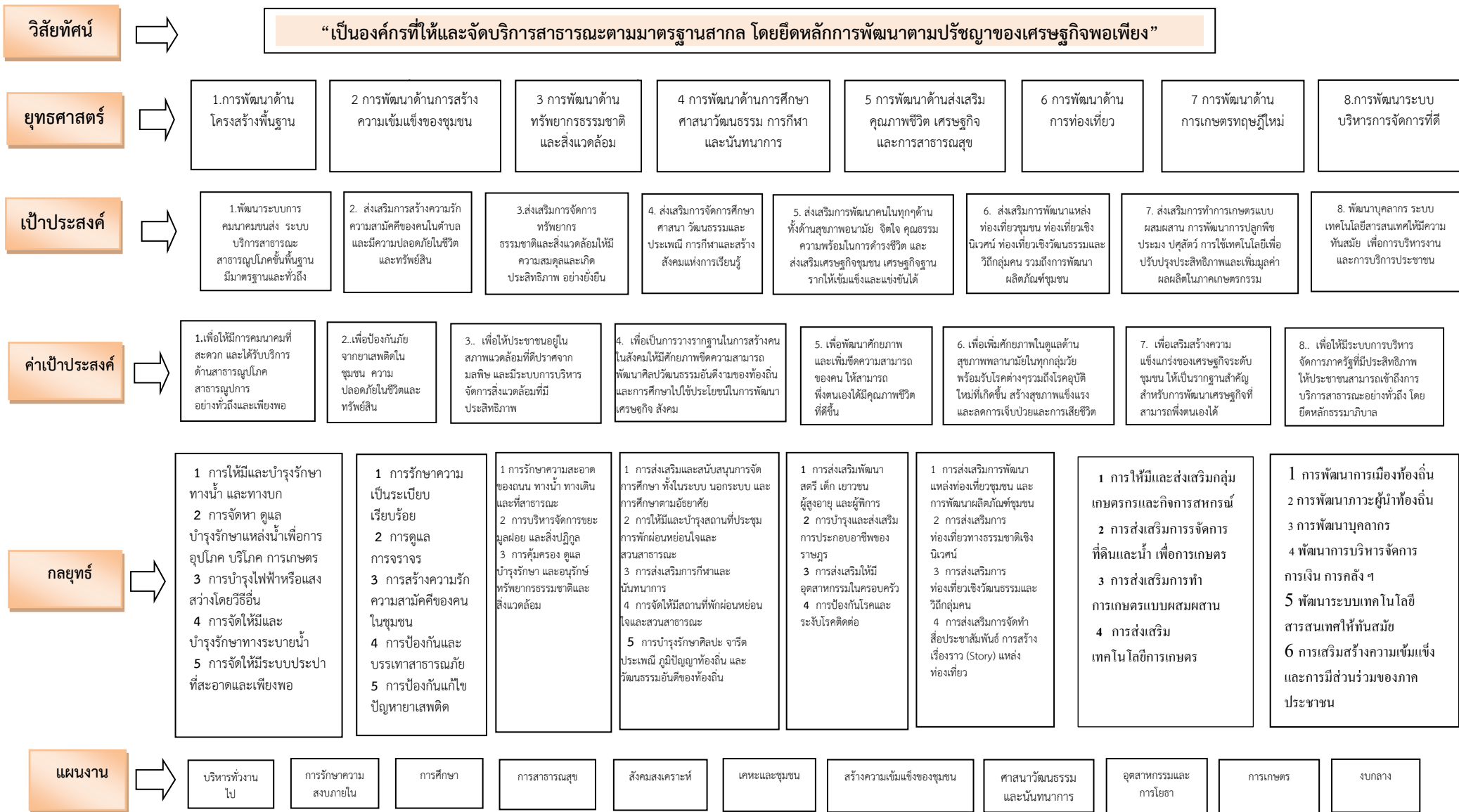
2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม เป็นการอธิบายความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ที่ปรากฏว่ามีความเชื่อมโยงกันในทุก ระดับ และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลซีบน ได้ตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ในภาพรวมกลุ่มจังหวัด มีความสอดคล้อง เชื่อมโยงกับพันธกิจ เป้าประสงค์ แนวทางการพัฒนา (จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น) ซึ่งก่อให้เกิดผลผลิตและโครงการที่จะตอบสนองความต้องการหรือการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่

ดังนั้น ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566–2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลซีบน จึงมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ของ อปท. (พ.ศ. 2566 – 2570)	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ. 2566 – 2570)	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัด (พ.ศ. 2566 – 2570)	แผนพัฒนา จังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566 – 2570)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง (พ.ศ. 2566 – 2570)	แผนพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566 – 2570)	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570)
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนา ด้านการ สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนา ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนา ด้าน การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม การกีฬา และนันทนาการ</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนา ด้านส่งเสริม คุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ และการสาธารณสุข</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนา ด้านการ ท่องเที่ยว</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนา ด้าน การเกษตรทฤษฎีใหม่</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนา ระบบบริหาร การ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนา การศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และ การกีฬา</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนา ด้านการ สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชนและการ พัฒนาคุณภาพชีวิต</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนา ด้านการ ท่องเที่ยว</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนา ด้านการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐานและเพิ่มมูลค่า ผลิตผลทางการเกษตร</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนา ด้านการ บริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนา ส่งเสริมอนุรักษ์และ ใช้พลังงานอย่างมี คุณค่า</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนา คนและสังคมที่มี คุณภาพ</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนา คุณภาพชีวิตและ ความเป็นอยู่ของ ประชาชนให้เข้มแข็ง และยั่งยืน</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนา ศักยภาพและขีด ความสามารถ ด้านการเกษตร</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนา ศักยภาพการท่องเที่ยว</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนา ส่งเสริมการอนุรักษ์ และใช้พลังงาน อย่างมีคุณค่า</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน รองรับการเป็น ศูนย์กลางทาง การค้าและการเชื่อมโยง ประเทศใน ประชาคมอาเซียน</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนา การ จัดการทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแบบ มีส่วนร่วม และยั่งยืน</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนา การบริหาร จัดการบ้านเมือง ที่ดีมี ประสิทธิภาพ</p>	<p>ประเด็นการพัฒนา</p> <p>1. การสร้างความ เข้มแข็งการพัฒนา เศรษฐกิจฐานรากและ แข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p> <p>2. การพัฒนา สังคมและ คุณภาพชีวิตให้ มั่นคงตามหลัก ปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>3. การสร้างความ มั่นคงเพื่อการพัฒนา จังหวัดสู่ ความมั่งคั่งและ ยั่งยืน</p>	<p>1. เป็นแหล่งผลิตสินค้า เกษตรและอาหาร ปลอดภัย</p> <p>2. เป็นแหล่งผลิต ภัณฑ์ใหม่ระดับ ประเทศ</p> <p>3. เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีความหลากหลาย ทั้งการท่องเที่ยว อารยธรรมของ เชิงนิเวศ การกีฬา ที่มีชื่อเสียง</p> <p>4. เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้า เพื่อนบ้าน</p>	<p>แนวทางการพัฒนา</p> <p>1.1 พัฒนาและบริหาร จัดการน้ำเพื่อการเกษตร</p> <p>1.2 ส่งเสริมและพัฒนา ระบบโลจิสติกส์และการ กระจายสินค้าในภูมิภาค</p> <p>1.3 ส่งเสริมการบริหาร จัดการพื้นที่เกษตรกรรม ให้เหมาะสม</p> <p>1.4ยกระดับสินค้าเกษตร เข้าสู่ระบบมาตรฐาน</p> <p>1.5 ส่งเสริมการเกษตร ผสมผสานตามแนวทาง</p> <p>1.6 ส่งเสริมการใช้ นวัตกรรมและพลังงาน ทดแทน</p> <p>1.7 ส่งเสริมการปรับปรุง ผลิตผลเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม</p> <p>1.8 สนับสนุนให้มีการ รวมกลุ่มการผลิตและ จำหน่าย</p>	<p>1. จัดความยากจน</p> <p>2. จัดความ หิวโหย</p> <p>3. สุขภาพและ ความเป็นอยู่</p> <p>4. การศึกษา ที่มีคุณภาพ</p> <p>5. ความเท่าเทียม ทางเพศ</p> <p>6. น้ำสะอาดและ สุขาภิบาล</p> <p>7. พลังงานสะอาด ที่เข้าถึงได้</p> <p>8. งานที่มีคุณค่า การเติบโตทางเศรษฐกิจ</p> <p>9. โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรมและ อุตสาหกรรม</p> <p>10. ลดความ เหลื่อมล้ำ</p> <p>11. เมืองและ ชุมชนที่ยั่งยืน</p> <p>12. การผลิตและ บริโภคอย่างยั่งยืน</p> <p>13. การรับมือ กับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ</p> <p>14. ทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง</p> <p>15. ระบบนิเวศ บนบก</p> <p>16. ความสงบ สุข ยุติธรรมและสถาบัน ที่เข้มแข็ง</p> <p>17. ความร่วมมือ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน</p>	<p>หมายเหตุที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้า เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง</p> <p>หมายเหตุที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยว ที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน</p> <p>หมายเหตุที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก</p> <p>หมายเหตุที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและ ยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ ของภูมิภาค</p> <p>หมายเหตุที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและ อุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน</p> <p>หมายเหตุที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้</p> <p>หมายเหตุที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่ อยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน</p> <p>หมายเหตุที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่ เพียงพอเหมาะสม</p> <p>หมายเหตุที่ 11 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ</p> <p>หมายเหตุที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่ง เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การ พัฒนาแห่งอนาคต</p> <p>หมายเหตุที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มี ประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ ประชาชน</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ชาติด้าน การพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทาง สังคม</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่ เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์ชาติด้าน การปรับสมดุลและ พัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ</p>

แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566 –2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลชึบนได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

➤ ปัจจัยภายใน

1) จุดแข็ง (Strength = S)

1. องค์การบริหารส่วนตำบลชึบนมีลักษณะเป็นเขตชุมชนชนบททำให้สามารถจัดระบบบริการสาธารณะได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง

2. องค์การบริหารส่วนตำบลชึบนเป็นองค์กรที่สามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนานโยบาย การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล และการเงินการคลังได้อย่างมีเอกภาพและสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง

3. องค์การบริหารส่วนตำบลชึบน มีบุคลากรและเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการบริหารงานอย่างครบถ้วน

4. องค์การบริหารส่วนตำบลชึบน เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของประชาชน

5. องค์การบริหารส่วนตำบลชึบน มีประชาชนชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรบุคคลที่มีศักยภาพในการแข่งขันสูง และมีประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิม มีความเป็นชุมชนดั้งเดิมสูง

6. ประชาชนมีความพร้อม และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น

2) จุดอ่อน (Weakness = W)

1. การบริหารงบประมาณยังไม่สามารถกระจายงบประมาณเพื่อบริหารงานและการพัฒนาได้ครอบคลุมการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน

2. ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อม ที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้มีปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีปัญหาแหล่งทิ้งขยะไม่เพียงพอ ก่อให้เกิดปัญหาผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

3. มีการเคลื่อนย้ายแรงงานสู่เขตเมือง ทำให้ขาดแคลนแรงงานด้านการเกษตร และมีผู้สูงอายุ และเด็กในหมู่บ้าน/ชุมชนมากขึ้น

4. บุคลากรและประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชึบนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในระบบบริการสมัยใหม่ที่มีเทคนิค และเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาเกี่ยวข้อง

5. งบประมาณไม่เพียงพอที่จะบริหารงานและการพัฒนาได้ครอบคลุมในทุกด้าน ซึ่งส่วนใหญ่นำไปใช้ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน

6. ขาดการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการที่มีประสิทธิภาพทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร โดยเฉพาะพื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง

7. การบริหารจัดการและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างองค์กรเอกชน ภาคประชาชนและส่วนราชการยังขาดความคล่องตัว

8. ปัญหาราคาสินค้าทางการเกษตร ปัญหาภัยแล้ง ทำให้ผลผลิตและมูลค่าภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ

➤ ปัจจัยภายนอก

3) โอกาส (Opportunity = O)

1. นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น โดยสร้างดุลยภาพระหว่างการกำกับดูแลและความเป็นอิสระของท้องถิ่นในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น
2. กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากาตตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนให้พัฒนาจังหวัดชัยภูมิเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงทุกภูมิภาค
3. นโยบายรัฐบาลในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ OTOP ให้แต่ละชุมชนสามารถใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาสินค้าชุมชนสู่ระดับสากล
4. องค์การบริหารส่วนตำบลชีบน เป็นพื้นที่ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำลำน้ำชีอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

4) อุปสรรค (Threat = T)

1. องค์การบริหารส่วนตำบลชีบนประสบภัยธรรมชาติตามฤดูกาล เช่น ภัยแล้ง และปัญหาสิ่งแวดล้อม ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ
2. การไหลบ่าของวัฒนธรรมตะวันตกสู่กลุ่มวัยรุ่นผ่านสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต ทำให้มีปัญหาสังคม เช่น ดิดเกมส์ เล่นการพนัน และมีพฤติกรรมการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลต่อสุขอนามัย เช่น โรคอ้วน ความดัน โรคหัวใจ
3. ขาดความเชื่อมโยงของกระบวนการทำงานและนโยบายระหว่างจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบลในลักษณะให้เป็นศูนย์กลางของการแก้ไขปัญหาของประชาชนตามหลักการของการกระจายอำนาจ
4. รัฐไม่สามารถถ่ายโอนงบประมาณมายังองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตามกำหนดทำให้การดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอนบางเรื่องต้องล่าช้า
5. เสถียรภาพของรัฐบาลกลางไม่มั่นคง นโยบายรัฐบาลไม่ต่อเนื่อง และปัญหาการเมืองท้องถิ่น ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
6. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจห้วงระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน
7. การดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วนเนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจํานวนงบประมาณที่มีจำกัด

➤ การสรุปสถานการณ์พัฒนา (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

ผลการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชนและศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็งของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมด เป็นการประเมินสภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า ปัจจุบันมีสถานสภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT analysis พิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strengths - S) จุดอ่อน (Weak - W) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity - O) และอุปสรรค (Threat - T) เป็นเครื่องมือ มีดังนี้

- บริบทการเปลี่ยนแปลงแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก

การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกทำให้เกิดภาวะโลกร้อน ส่งผลให้เกิดความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศและระบบนิเวศในโลก ก่อให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรงและยาวนานมากขึ้น เช่น น้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะปริมาณผลการผลิตภาคเกษตรที่ลดลง เกิดความยากจน และย้ายถิ่น รวมถึงการบุกรุกป่าเพิ่มขึ้น การพัฒนาจะต้องเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความรู้และความตระหนักแก่ชุมชนและองค์กรเครือข่าย เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้สมบูรณ์และคงความหลากหลายทางชีวภาพ ควบคู่ไปกับการฟื้นฟูป่าต้นน้ำลำธาร โดยการรณรงค์การใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านสังคม

สังคมไทยมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงจากสังคมเครือญาติสู่สังคมปัจเจก ความสัมพันธ์แบบเครือญาติที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันเริ่มหมดไปสังคมไทยเริ่มมีพฤติกรรมเป็นปัจเจกหรือเป็นส่วนตัวมากขึ้น เช่น มีการดำเนินชีวิตเป็นส่วนตัว มีค่านิยมส่วนตัว มีวิถีชีวิตลักษณะต่างคนต่างอยู่ การพัฒนาจึงต้องเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ระหว่างครอบครัวด้วยการส่งเสริมการจัดกิจกรรมระหว่างครอบครัว และให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุ ในการถ่ายทอดภูมิปัญญาแก่ลูกหลานและเยาวชน

- ปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชิน

จากการประชุมคณะผู้บริหาร คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และประชาคมหมู่บ้าน ได้ร่วมกันกำหนดขอบข่ายและปริมาณของปัญหา ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนและชุมชนตามประเด็นการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล แยกได้ดังนี้

1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณะภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชินยังคงเป็นปัญหาหลักต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งปัจจัยหลักในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานก็คือด้านงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลชินซึ่งเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นจำเป็นต้องบริหารจัดการงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด แก้ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ให้เหมาะสมและเป็นธรรมอย่างที่สุด

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลชิน ต้องให้ความสำคัญกับปัญหาการวางแผนผังเมือง เพื่ออนาคตจะไม่ประสบปัญหา หรือประสบกับปัญหาที่ไม่รุนแรงมากนัก ปัญหาความต้องการในด้านนี้ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาด้านสถานที่ทิ้งขยะ ท่อระบายน้ำ หรือรางระบายน้ำ ที่ยังไม่สามารถทำได้ในถนนทุกสาย ไฟฟ้าแสงสว่างที่ยังไม่ทั่วถึงและไม่ได้มาตรฐาน อย่างไรก็ตามปัญหา/ความต้องการในด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลชินในปัจจุบันได้ลดลงแล้ว เนื่องจากจะมีรายได้/เงินอุดหนุนจากส่วนกลางที่จัดสรรมาใช้ในการดำเนินการในด้านนี้เพิ่มขึ้น และองค์การบริหารส่วนตำบลได้นำปัญหาเหล่านี้บรรจุเข้าไว้ในแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน หรือแก้ไขปัญหาในด้านนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และในอนาคตคาดว่า ปัญหาเหล่านี้จะหมดไปจากพื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชิน สภาพปัญหาพอสรุปได้ ดังนี้

1. ถนนบางสายที่เชื่อมระหว่างหมู่บ้านยังเป็นถนนลูกรัง สร้างความลำบากในการสัญจร
2. ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ
3. ระบบประปายังไม่ครอบคลุมในทุกพื้นที่

2) ด้านเศรษฐกิจ

ในด้านเศรษฐกิจนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลชินยังต้องพึ่งพาระบบเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ส่วนอาชีพอื่น เช่น ค่าขาย ธุรกิจรับเหมา ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ ยังถือเป็นส่วนน้อย เมื่อเทียบการทำงาน ในภาพรวมแล้ว เมื่อเศรษฐกิจภายในหมู่บ้าน ยังไม่มีจุดขายทางด้านเศรษฐกิจ ไม่มีพืชเศรษฐกิจที่เด่นชัดที่จะดึงดูดการลงทุนจากภายนอก จึงเป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องคิดต่อไปว่าทำอย่างไรจึง

จะทำให้เศรษฐกิจภายในชุมชนสร้างจุดขายออกมาให้เห็นเพื่อเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจให้นำลงทุนในด้านอื่น ๆ สร้างรายได้ให้ประชาชนมากขึ้น

ในด้านศักยภาพในการบริหารงาน การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลซีบน ยังต้องอาศัยงบประมาณในการแก้ไขจัดการปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาด้านสังคม ปัญหาล้างแควล้อม ปัญหาเรื่องน้ำ ปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตร ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาไม่มีแหล่งจ้างงานภายในชุมชน ปัญหาประชาชนไม่มีอาชีพเสริมหลังจากฤดูเก็บเกี่ยว ฯลฯ ซึ่งปัญหาที่กล่าวมา ถือเป็นปัญหาเร่งด่วน บางปัญหาจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นพร้อมทั้งยังต้องอาศัยงบประมาณที่มีอยู่ที่ค่อนข้างจะจำกัด เพื่อบริการจัดการปัญหาให้เกิดประโยชน์เป็นฐานในด้านเศรษฐกิจ กระตุ้นการใช้จ่าย การลงทุนภายในท้องถิ่น ให้ขยายตัวมากขึ้นในอนาคต

สภาพปัญหา/ความต้องการด้านเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลซีบนในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาและในปัจจุบัน จะเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากประชาชนส่วนใหญ่จะมีรายได้หลักจากการประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา ทำไร่ ไร่จำ้าง โดยอาศัยพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญไม่กี่ชนิด ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง จึงทำให้รายได้ไม่แน่นอนเนื่องจากรายได้จะขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตและความต้องการของตลาด และปัญหานี้อาจยังเป็นปัญหาของประชาชนต่อไปในอนาคต อย่างไรก็ตาม หากมีการจัดตั้งตลาดกลางเพื่อจำหน่ายสินค้าการเกษตร หรือมีการสนับสนุนให้มีการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร เพื่อไม่ให้ประชาชนต้องนำผลผลิตออกขายในห้วงฤดูผลผลิต ซึ่งราคาผลผลิตมักจะตกต่ำได้อาจจะทำให้ปัญหาในด้านนี้บรรเทาลงได้ สภาพปัญหาพอสรุปได้ ดังนี้

1. ประชาชนไม่มีอาชีพและรายได้ที่แน่นอน
2. การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่มีน้อยมาก
3. ขาดการส่งเสริมและแนะนำในการประกอบอาชีพ
4. ขาดตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตร
5. ไม่มีตลาดสดขององค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่มีการควบคุมราคาสินค้า

3) ด้านสังคม

สังคมโดยรวมภายในองค์การบริหารส่วนตำบลซีบน ยังเป็นสังคมชนบท กรรมวิธีทางการเกษตรยังอาศัยแรงงานคน ยังเป็นสังคมระบบอุปถัมภ์ แม้จะมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้น แต่ประชาชนก็ยังไม่ใช้สิทธิหน้าที่ของตนเองที่มีอยู่ เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามเจตนารมณ์ และป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

สำหรับปัญหา/ความต้องการด้านสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลซีบนในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา และในปัจจุบัน ปัญหาด้านสังคมยังไม่รุนแรงมากนัก ซึ่งก็มีทั้งจุดแข็งและจุดอ่อน ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths) คือสถาบันครอบครัวและชุมชนยังคงมีความเข้มแข็งทั้งในด้านขนบธรรมเนียมจารีตประเพณีและวัฒนธรรม

จุดอ่อน (Weaknesses) คือ ปัญหาทางด้านสังคมในอนาคตมี แนวโน้มระดับความรุนแรงจะเพิ่มมากขึ้น สืบเนื่องมาจากในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมไปเป็นสังคมอุตสาหกรรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์หรือความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว คลายความแน่นแฟ้นลง ความอบอุ่นในครอบครัวลดน้อยลงเยาวชนเริ่มมีพฤติกรรมเลียนแบบสังคมตะวันตก มีแนวโน้มจะมีการใช้สารเสพติดเพิ่มมากขึ้น ปัญหาเรื่องโรคเอดส์มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่ควรได้รับการเอาใจใส่จากทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนเป็นอย่างยิ่งต่อไปในอนาคต

สำหรับปัญหาที่น่าจะมีผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลชึบนี้ ดังนี้

1. ปัญหายาเสพติด ต้มสุรา เล่นการพนัน
2. ปัญหาการอพยพแรงงานในฤดูแล้ง ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย
 3. ปัญหาสวัสดิการของผู้สูงอายุ/ผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส/ผู้ป่วยเอดส์
 4. ปัญหาศิลปวัฒนธรรม ประเพณีไทย ถูกกลืนหายไปจากเยาวชน
 5. ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ขาดการดูแลจากบุตรหลาน ทำให้เกิดภาวะซึมเศร้า
 6. ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19
 7. การขาดความร่วมมือจากประชาชนบางกลุ่ม

ปัญหาด้านสังคมที่กล่าวมาทั้งหมด จะต้องมีการประชาคมหมู่บ้าน เพื่อหาแนวทางแก้ไขและป้องกันในอนาคต

4) ด้านการเมืองการบริการ

ในอดีตที่ผ่านมาเนื่องจากในรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบ “สุขาภิบาล” ประชาชนจะยังไม่ได้ให้ความสนใจหรือติดตามตรวจสอบกิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินการในรูปแบบของ “สุขาภิบาล” มากนัก เนื่องจากระบบการบริหารบางส่วนยังติดอยู่กับรูปแบบการปกครอง “ส่วนภูมิภาค” แต่นับตั้งแต่มีการยกฐานะ “สุขาภิบาล” เป็น “เทศบาล” ทำให้ประชาชนเริ่มสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลทำให้บริการในด้านต่าง ๆ ของเทศบาลจะต้องดำเนินด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สำหรับปัญหาในปัจจุบันของเทศบาลในด้านการบริการ คือ ขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย และงบประมาณ เพื่อรองรับกับภารกิจ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อ “เทศบาล” สภาพปัญหาพอสรุปได้ ดังนี้

1. การดำเนินงานในโครงการใหญ่ ๆ ยังขาดงบประมาณในการดำเนินการ
2. ปัญหาการซื้อเสียง
3. ค่าตอบแทนแก่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นในการปฏิบัติหน้าที่
4. ปัญหาสังคมระบบอุปถัมภ์โดยสังคมท้องถิ่นยังใช้ระบบอุปถัมภ์เป็นตัวตัดสินใจอยู่เหนือ

เหตุผล

5. ปัญหาระบบขั้นตอนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความซับซ้อนจากทั้งหมดที่กล่าวมาถือเป็นปัญหาสำคัญ ที่มีผลต่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ประชาชนจะต้องพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารของท้องถิ่นเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารงานด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

5) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1. แนวโน้มการเกิดปัญหาการก่ออาชญากรรมและฉกชิงวิ่งราวเพิ่มขึ้นเนื่องจากอยู่ในภาวะเงินเฟ้อเศรษฐกิจตกต่ำและมีประชากรแฝงอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก

2. ปัญหาการขาดวินัยจราจรและการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุแก่ผู้ใช้รถใช้ถนน

3. ขาดระบบเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันปัญหาสาธารณภัย

4. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นในการป้องกันภัยต่าง ๆ เช่น การเกิดเหตุภัย

พิบัติต่าง ๆ

6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติโดยภาพรวมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชึบนี้ ถือว่าไม่แตกต่างจากสภาพของภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นสภาพภูมิอากาศ สภาพพื้นที่ แหล่งน้ำ ถือว่ามีความไม่แตกต่างกันมาก ปัญหาและความต้องการในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา และในปัจจุบันยังมีความรุนแรงมากนัก แต่ในอนาคตปัญหาและ

ความต้องการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลซีบน มีแนวโน้มที่รุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาในเรื่องภัยแล้ง ขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูล และปัญหาการระบายน้ำเสีย ทั้งนี้สืบเนื่องจากประชาชนเริ่มมีการตั้งถิ่นฐานในชุมชนต่าง ๆ มีความหนาแน่นขึ้น ทำให้ปริมาณขยะและน้ำเสียจากบ้านเรือนของประชาชนมีเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามหากทางองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถมีสถานที่กำจัดขยะที่สามารถกำจัดขยะได้ในปริมาณมาก และถูกสุขลักษณะ ตลอดจนการมีเครื่องมือเครื่องใช้ในการเก็บขยะมูลฝอยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาเหล่านี้ก็จะลดลง สภาพปัญหาพอสรุปได้ ดังนี้

1. การจัดเก็บและทำลายขยะมูลฝอย
2. ท่อระบายน้ำในชุมชนอุดตัน เวลาฝนตก น้ำระบายออกไม่ทัน เกิดน้ำท่วมขัง มีกลิ่นเหม็นและเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง
3. ภูมิทัศน์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดความสวยงาม
4. ขาดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่สวยงาม

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

1) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลซีบน

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการควรวมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การเปลี่ยนแปลงระเบียบกฎหมายและโครงสร้างขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่

2) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน 10 ประเทศ เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้าย ๆ กลุ่ม Euro Zone จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่าง ๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AC)

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
2. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
3. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
4. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก
